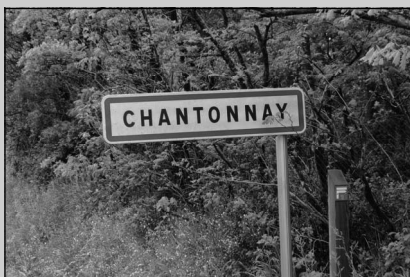

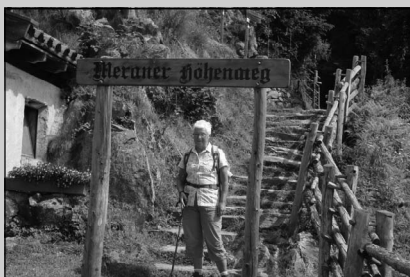
NIEUWS

Wandelaars op Dinsdag staan stil bij het Onderduikersnest

Beter dan dit wordt het voor een wandelliefhebber niet

Start van verslag trektocht over mooie panoramaweg in Zuid-Tirol

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

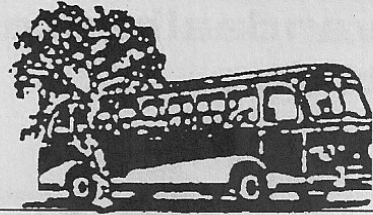
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

Grenzeloos wandelplezier vanuit Luycksgestel en Lommel op 27 december met een nieuwe startplaats in België en daarvoor andere routes, maar mét vertrouwde onderdelen zoals de 'Sahara'.

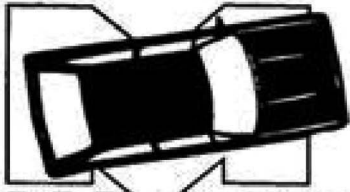
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers dagtochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers dagtochten op zondag

Verzorgers en tijdwaarnemers lange afstands- en prestatietochten

Chauffeurs en verzorgers Kempenlandtocht / Kempische Wandeldagen

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06-16885375)
Pierre Emans (06-34161600)
Henk Plasman (06-10980674)
Hans Janssen (040-2260704)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting, Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 19 januari 2014

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik Dagwandeltocht Esch	Myriam van den Berg	3/10
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Wedstrijd/prestatie; Dagtochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuurstafel		9
Van de penningmeester		10
Grenzeloze Tocht	Lies Wesseling	11-12
WoD: de Onderduikersroute	Kees van Vessem	13-14
Prikbord, o.a. Jubilarissen en Clubreizen		15
LPS: Nieuws en Agenda	Frank Marchand	16
De Meraner Höhenweg in Zuid Tirol (1)	Kees van Vessem	17-19
Wandelvierdaagse van Chantonnay (1)	Rinda Scheltens	20-22
Met Lieske op pad (4)	Lies Wesseling	23-26
Wandelen op het Pieterpad, deel 2 (3)	Piet Jansens	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT - Esch

De eerste winterserietocht van 2014 is uitgezet vanuit Esch. Wat staat ons te wachten? Misschien wandelen we in een mooi sneeuwlandschap, misschien onder een strakblauwe vrieslucht. Maar hoe het weer ook is: onze routebouwers hebben voor een heel mooie en zeer afwisselende wandeling gezorgd, waarmee we het jaar 2014 extra goed inluiden.

In vogelvlucht: de kortere afstanden doorkruisen enkele mooie landgoederen en wandelen door het gevarieerde landschap rondom Esch. De langere afstanden komen op de Kampina en in de prachtige gebieden eromheen.

Alvast wat voorpret:

De start is in het gezellige Esch, bij Ons Café.

Esch ligt op een zandige hoogte in het landschap. Het gebied was al bewoond in de late Bronstijd. Verschillende archeologische vondsten maken dat duidelijk. Ook zijn er veel voorwerpen uit de Romeinse tijd gevonden. Waarschijnlijk waren hier nederzettingen vanwege de geografische ligging bij een punt waar de Essche Stroom en de Kleine Aa samenkomen. We lopen vandaag dus op historische gronden.

Al snel na het vertrek lopen we Esch uit en komen in het fraaie buitengebied. Het eerste landgoed dat we aandoen is Eikenhorst. Het landgoed is aangelegd in 1806 in Engelse landschapsstijl. Het is zo bijzonder, dat het in 2004 aangewezen werd als rijksmonument. We slingeren via mooie paden door dit gebied: waterpartijen, complete rododendronbos-

sen. Op afstand zien we het fraaie landhuis liggen.

We komen langs het leuke poortwachtershuisje (misschien treffen we het, net als op de foto, onder een wit sneeuw-

dek aan) en steken dan de weg over om een volgend landgoed te gaan verkennen: Sparrenrijk. Het westelijk deel bestaat voornamelijk uit naaldbos, terwijl het oostelijk deel ook een aantal landbouwbedrijven kent, afgewisseld met naaldbos. Dit naaldbos werd in 1912 op rabatten geplant. Het hout werd voornamelijk als stuthout gebruikt voor de steenkoolmijnen in Limburg. Later zijn er ook veel Amerikaanse eiken geplant. Het is opgebouwd uit rechthoekige vlakken, maar daar heb je geen erg in als je er doorheen loopt!

We passeren enkele boerderijen en een kapelletje. Hier vinden we onze eerste wagenrust. En, zoals we weten, hebben de mensen op de wagenrust het water alweer kokend heet om ons van een lekker warm bekertje koffie, thee of bouillon te voorzien. Dat is in winterse omstandigheden zeker welkom!

(Vervolg op pagina 10)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
21 jan.	Loonse en Drunense Duinen	De Rustende Jager, 013-5111269 Oude Bossche Baan 11, 5074 RC Biezenmortel
4 febr.	Tussen Boskant en Liempde	De Vriendschap, 0413-472572 Pastoor Teurlingsstraat 30, 5492 EE Boskant
18 febr.	Maashorst Zeeland	Camping Heische Tip, 0486-451458 Straatsven 4, 5411 RS Zeeland
4 mrt	Carnavals-tocht	Pannenkoekhuys De Pimpernel, 073-5030509 Werkkant 17, 5258 TC Berlicum NB
18 mrt 2)	Ommetje Dorplein	Gemeenschapscentrum De Schakel, 0495-518 603 St. Barbaraweg 1, 6024 AR Budel-Dorplein
1 april	Vica Versa naar Vesseem	Café de Kempmaan, 013-5142437 Willibrordstraat 14, 5091 CD Middelbeers
1) geen cafépauze 2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
14 januari	De Beckart
21 januari	De Vriendschap
28 januari	Oud Rooy
4 februari	Den Toel
11 februari	De Beckart
18 februari	De Vriendschap
25 februari	Oud Rooy
4 maart	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

Een nieuw jaar, met nieuwe kansen en veel wandelplezier

35e WEDSTRIJD/PRESTATIE

Datum: zondag 23 maart 2014

Startplaats: Wielerbaan Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3
5045 ZZ Tilburg

Het wedstrijd/prestatiewandelen is een jaarlijks OLAT-evenement, bestemd voor snelwandelaars en sportieve wandelaars.

Er wordt gewandeld op een (door de Atletiekunie gecertificeerd) parkoers van 1.569 meter. Het parkoers ligt in een parkachtige omgeving en is verkeersvrij. De bijbehorende accommodatie beschikt over faciliteiten zoals douches en kantine.

Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen.

In de kantine vindt aan het eind van de middag de uitreiking plaats van prijzen en diploma's.

Afstand	Inschrijfgeld	Starttijd
50 km	€ 10,00	10:30 uur precies
30 km	€ 9,00	11:30 uur precies
20 km	€ 8,00	13:30 uur precies
10 km	€ 5,00	13:30 uur precies
5 km	€ 3,50	14:30 uur precies

Korting

OLAT-leden bij voorinschrijving: €2,50
 Leden Atletiekunie bij voorinschrijving: 25%
 Bondsleden: €0,50
 Geen korting op korting.

Inschrijven

vóór 15 maart 2013
 via formulier
 verkrijgbaar bij Henk Plasman
 Weegbree 81
 5684 JC Best
 e-mail: wedstrijd@olat.nl

Bij voorinschrijving dient het inschrijfgeld onder vermelding van naam en afstand voor 15 maart 2013 te worden overgemaakt op bankrekening IBAN NL34RABO 0138211736 BIC RABONL2U t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode.

Na-inschrijven kan ook bij het inschrijfbureau tot een half uur voor de start.

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau geopend vanaf 07.15 uur
 inschrijving vanaf 07.30 uur
 finish voor 17.00 uur

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km	€3,00
15 km	€3,50
20 km	€4,00
30 km	€4,50
40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
 Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
 Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 19 januari 2014	Esch Café-Zaal Ons Café 5296 KZ Leunisdijk 28
Zondag 16 februari 2014	De Rips (Gemert-Bakel) Party Centrum D'n Eik 5764 PR Mr. Hertsigstraat 5
Zondag 16 maart 2014	Weebosch (Bergeijk) Café Zaal 't Heuveltje 5571 LZ Weebosch 68
Zondag 19 oktober 2014	Olland (Sint-Oedenrode) Gemeenschapshuis De Loop'r 5491 XP Pastoor Smitsstraat 40

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelguiden

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@
olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Waarnemend Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

**vacature
secretaris**

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Jarig

Wij staan aan het begin van een nieuw jaar en het is een mooi gebruik om dan iedereen een gezond en gelukkig nieuwjaar toe te wensen. Dat doen wij dan bij deze. Daarbij hopen we dat het ook voor onze vereniging goed zal gaan.

Momenteel worden de jaaroverzichten gemaakt en is ook onze penningmeester druk bezig met het opmaken de financiële balans. Op de jaarvergadering, toch altijd weer de toetssteen waaraan wij ons wel en wee meten, zal blijken hoe wij ons hebben voorbereid op de toekomst.

Evenals in onze rubriek 'van de bestuurstafel' doen wij hier een dringende oproep om eens bij uzelf te rade te gaan of niet juist u de geschikte kandidaat bent om secretaris te worden bij een van de grootste wandelsportverenigingen in Nederland. Dat moet toch een uitdaging zijn van jewelste! In de bijna 50 jaar dat OLAT bestaat hebben gerenommeerde namen namens onze vereniging het contact onderhouden met het georganiseerde wandelwereldje in Nederland. Het is toch van de gekke dat dat nu niet meer zou kunnen. Dus laat je uitdagen en stel ons in de gelegenheid om volgende maand juist jouw naam trots in ons clubblad aan te kondigen als de man/vrouw die ons gaat vertegenwoordigen als de nieuwe secretaris van die mooie vereniging die OLAT heet. Hiernaast staan de collega's die je graag gewijs zullen maken.

Het jaar 2014 is jarig en wij bedenken goede voornemens voor onszelf en wensen die ook graag aan anderen toe. In dit jaar 2014 bereiken bij OLAT 3 commissies een mijlpaal om even bij stil te staan. Met 10 jaar is dat de commissie die in onze bakermat Sint-Oedenrode voorgaat bij de Avond4daagse en de Roose wandelingen. Iets verder van huis is een actieve groep al 15 jaar bezig met wandelen in groepsverband speciaal op de dinsdagen; daarnaast zijn ze zeer actief in het leveren van vrijwilligers voor de OLAT-verzorging. Dan hebben we ook nog de redactie van onze eigen clubblad, al veertig jaar bezig met het maandelijks leveren van wandelnieuws uit de eigen gelederen en daarbuiten. Gedurende al die jaren zijn er groepjes mensen bezig geweest om met veel animo het wandelnieuws, zowel van binnen als buiten de club, te vergaren om het daarna in een deugdelijk jasje gestoken aan de buitenwacht bekend te maken via ons vermaarde clubblad OLATNieuws. Graag een compliment, gericht aan al die mensen die gedurende 40 jaar hun steun op welke manier dan ook aan ons blad hebben verleend. Gefeliciteerd en dat er na dit gedenkwaardige moment nog vele mooie jaren mogen volgen.

De 22ste Grenzeloze Tocht is rustig verlopen, ditmaal geen winterse omstandigheden, maar in het Belgische wel met een vernieuwd parkoers vanuit het 'tuindorp' Lommel-Werkplaatsen. Met een gezamenlijke opkomst van 1250 deelnemers werd zo weer een vriendschapsjaar afgesloten.

Begin januari evalueren wij de club en bezien de mogelijkheden voor de volgende jaren. Wij berichten u daarover zeker in het komend clubblad.

Onze sportieve wandelaars gaan deze maand op retraite in 't Caves en proberen zo hun conditie op peil te brengen als basis voor alweer veel mooie sportieve wandelprestaties. Met een recreatieve wandeling vanuit Esch op 19 januari is ons nieuwe jaar dan alweer volop in beweging en tenslotte wensen wij jullie nog veel mooie wandelingen in 2014.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

NEDERLANDS KUSTPAD DEEL 3 GENOMINEERD

Het Nederlands Kustpad deel 3 is doorgedrongen tot de laatste drie in de verkiezing 'Wandelroute van het Jaar 2014'. Samen met het Watersnoodpad (BDU uitgevers) en de gids Kroeglopers (Gegarandeerd Onregelmatig) gaat het Kustpad strijden om de felbegeerde titel.

Het Nederlands Kustpad deel 3, Friesland-Groningen vormt samen met deel 1 (Zeeland-Zuid-Holland) en deel 2 (Zuid- en Noord-Holland) het langste aaneengesloten wandelpad van Nederland, in totaal 725 km. Deel 3 kent een verrassend landschap, zeker als je niet uit het 'hoge noorden' komt. Wandel over oude zeedijken en geniet van de prachtige vergezichten.

De jury van de verkiezing selecteerde tien titels voor de 'longlist' uit het ruime aanbod van Nederlandstalige wandelgidsen die in de periode oktober 2012 - november 2013 zijn verschenen. Ze hanteerde daarbij een aantal criteria zoals exclusiviteit voor wandelaars, originaliteit en de verhouding verhard/onverhard. Samen met het Watersnoodpad van de KNBLO en de gids Kroeglopers gaat het Kustpad strijden om de felbegeerde titel.

Uit deze longlist zijn nu drie titels gekozen. Op zaterdag 1 maart maakt de jury tijdens de 10e Fiets en Wandelbeurs in de Amsterdam RAI de winnaar bekend. Deze auteur of uitgever mag een bijzondere wandeltrofee mee naar huis nemen. Wandelnet won eerder in 2010 en in 2013 de verkiezing met de Stelling van Amsterdam en Streekpad De Brabantse Wal.

WandelNet

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16-1 Koos van der Maden Wijchen
 16-1 Regina Martens - de Kok Rijsbergen
 17-1 Nellie Leijssen Eindhoven
 17-1 Hans Heldoorn Nuene
 18-1 Bertie Mennen - Boeree Heteren
 20-1 Vera van Vroenhoven Eindhoven
 20-1 Leo van der Heijden Veghel
 21-1 Jan Zwaard Sint Oedenrode
 21-1 Toon van Cranenbroek Nederweert
 21-1 Dini van Asten Son
 22-1 Roel van der Wijst Uden
 22-1 Annelies Hellings Eindhoven
 23-1 Annie Westgeest-Pretti Sint-Oedenrode
 23-1 Henk Spaan Beek En Donk
 23-1 Harry Verschuere Son
 23-1 Mirjam Kies Eindhoven
 23-1 Arie de Jong Berlicum Nb
 23-1 Betty van Genugten Sint Oedenrode
 24-1 Ronald Menting Eindhoven
 25-1 Cees Gutteling Melissant
 25-1 Nico van Hassel Rosmalen

26-1 Jordi Pauw Heeze
 27-1 Bep Ghijsens Boxtel
 27-1 BertBosmans Valkenswaard
 28-1 Jennie v/d Hurk - Diender Helmond
 28-1 Michel van Krimpen Utrecht
 28-1 Toos Snoeijen - Verbeek Heeze
 30-1 Bep vd Voort-van der Vooren Uden
 30-1 Antoon Asveld Sint Oedenrode
 30-1 Reinout Raymakers Oss
 31-1 Andrea Klerks Vught
 31-1 Jurjen Visser Gorinchem
 31-1 Bert van Hoef Vierpolders

FEBRUARI

1-2 Corrie de Louw Nederwetten
 1-2 Marie-Anne Kuus-van de Wouw Moergestel
 1-2 Stefan Mutsaars Schijndel
 1-2 Mieke van Eert-Brouwers Heeze
 2-2 Bram Stelling Eindhoven
 2-2 Pierre Emans Weert
 2-2 Els Kleemans Prinsenbeek
 2-2 Winnifred van den Boom Eindhoven
 2-2 Ingrid Brinksma Geldrop
 2-2 Tineke Bos Sint-Oedenrode
 3-2 Justine van Vugt-Willems Leende
 4-2 Dick Jacobs Sint Michielsgestel
 4-2 Bart van Breugel Sint Michielsgestel

4-2 Martje van den Elzen Sint-Oedenrode
 4-2 Ciel van Wichem Eindhoven
 5-2 Rene Vries Weert
 5-2 Leona van der Hagen Helmond
 6-2 Nel van de Mierden Lierop
 6-2 Leentje Vanderdonck Uden
 7-2 Janny Tijbosch-Waegemakers Heeswijk Dinther
 7-2 Ernst Westerhoff Drunen
 7-2 Betsie van Mil Sint Oedenrode
 8-2 Joop Wesseling Berlicum Nb
 9-2 Cor Donkers Nuene
 9-2 Elly Claassen - Engelen Heeze
 10-2 Ria van Breda Haren Nb
 10-2 Henk Vink Schelluinen
 11-2 Christine van Uden Eindhoven
 11-2 Paul Franken Heeze
 11-2 Gerda van Bakel-van der Linden Sint Oedenrode
 12-2 Yvonne Hellings - Fraters Helmond
 12-2 Esther Sweelssen Sint Oedenrode
 13-2 Ad van Laarhoven Sint Oedenrode
 13-2 Kor Zijlmans Kaatsheuvel
 13-2 Maria Marcus-Kweens Helmond
 13-2 Berrie Nijens Deurne
 15-2 Hansje Muzers Eindhoven
 15-2 Mieke Raaijmakers Veghel
 15-2 Toon van Wordragen Weert

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Bart van Breugel, Sint-Michielsgestel

Dhr. Frans Weteling, Best

Dhr./Mevr. Kees en José van Dongen-van Gool, Dongen

Mevr. Annie Kopmels-Geboers, Maarheeze

Dhr. Henny van Schijndel, Sint-Oedenrode

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Dhr. Pieter Boon, Sint-Oedenrode

Mevr. Riekie Arfman-van Gameren

Mevr. Ricky van de Tillaart, Eindhoven

Fam. Toos, Gerard en Petra de Rooy

Mevr. Lucie Coenen-Forstova, Eindhoven

Mevr. Kaja Coenen, Eindhoven

Dhr. Furgil Steffens, Eindhoven

Mevr. Toos Schoonus, Haaren

Dhr./Mevr. de Coninck, Veldhoven

Mevr. Annika Niesert, Maarssen

Mevr. Ria van den Akker, Schijndel

Dhr./Mevr. Jan en Ria Tinnemans, Asten

Dhr. Ben Zuiderhoek, Waalre

Dhr. Nard Strijbosch, Aarle-Rixtel

Mevr. Toos Kantelbergs-v/d Berg, Nuene

Nuene

Dhr. Henny Moonen, Weert

Dhr. Bert van der Heijden, Liempde

Mevr. Sjouke van de Heuvel

Aan onze leden die problemen hebben met hun gezondheid of op ander gebied wel een opkikker kunnen gebruiken wensen wij hierbij van harte beterschap en veel sterkte, zoals Dini van Asten en Corrie van Loon.

COÖRDINATIE REGIO-WANDELTOCHTEN

Van de coördinator regio-wandeltochten KNBLO ontving OLAT een opmerking vanwege de door onze vereniging georganiseerde wandeltocht in het natuurgebied Loonse en Drunense Duinen. Er zouden bezwaren zijn binnengekomen van verenigingen die in die omgeving hun tochten organiseren en het gebied als hun territorium claimen.

OLAT voelt zich in deze niet bezwaard omdat wij onze tochten op de reguliere wijze, meer dan een jaar van te voren, aanmelden bij de regio en wij pas veel later inzicht krijgen in het totale wandelpakket.

Wij zien het als een taak van de regio-coördinator te waken over het totale wandelpakket, omdat hij de daarvoor aangegeven persoon is en als enige vroegtijdig inzicht heeft in het ingediende wandelprogramma in bepaalde gebieden en voor betreffende periodes. In geval van ongewilde samenloop kan dan tijdig voor een ander parkoers worden gekozen. Het is beleid van OLAT om slechts eens in de 7 jaar een bepaald natuurgebied in de regio aan te doen, zeker als dat gebied kan worden beschouwd als trekpleister voor veel wandelactiviteit.

Gebiedseigenaar Natuurmonumenten is ons bij de afgelopen tocht vanuit Helvoirt met open armen tegemoet getreden. Achteraf zijn wij echter onaangenaam verrast met een zware financiële heffing op deze tocht, door een van de buurgemeenten. Bezwaar tegen de motivatie die daarvoor werd aangewend, is helaas afgewezen. Dit noopt ons om het natuurgebied Loonse en Drunense Duinen in de toekomst als wandelonvriendelijk aan te merken. Voor een gebied waar de KNBLO een wandelsportcentrum heeft gelokaliseerd is dit zeer opmerkelijk.

COÖRDINATIE GPS-WANDELEN EN OLAT-WANDELPADEN

Nu Otto Ahlers de coördinatie van de OLAT-wandelpaden voor zijn rekening heeft genomen en OLAT wil overgaan op het aanbieden van GPS-wandelroutes, ligt het in de bedoeling op onze website enige aanpassing door te voeren.

De bedoeling is om onder de rubriek Wandelpaden elk pad een eigen pagina te geven. Hiermee krijgen het Airbornepad Market Garden, het Graaf van Hornepad en het Hertog Hendrikpad ieder een eigen benadering.

Ook het GPS-wandelen zal een eigen informatiepagina krijgen op onze website.

Voorlopig testen we alleen nog de winterserietochten met een GPS-track. Wandelaars die mee willen doen aan deze test kunnen dat kenbaar maken via e-mail gpstest@olat.nl. Zodra het zover is zullen deelnemers op het inschrijfbureau kunnen inloggen op vertoon van hun deelnemersbewijs. Wij attenderen erop dat privéterreinen uitsluitend toegankelijk zijn tijdens onze winterserietochten.

VACATURE SECRETARIS

Het bestuur van OLAT zoekt een kandidaat voor de functie van secretaris. Geïnteresseerden, zowel mannelijk als vrouwelijk, kunnen zich laten informeren door onze voorzitter, waarnemend secretaris, of penningmeester. Hebt u tijd beschikbaar en bent u geïnteresseerd in deze aantrekkelijke vrijwilligersbaan bij uw eigen wandelclub, aarzel dan niet en meld u bij een van voornoemde personen. Zij zijn graag bereid u alles over deze leuke baan te vertellen.

In principe vinden de maandelijkse bestuursvergaderingen van OLAT plaats op de 2e dinsdagavond van de maand op locatie in Geldrop.

En wij zijn bij voorbaat blij met uw belangstelling.

AGENDA JAARVERGADERING

Gelijktijdig met het clubblad voor februari ontvangt u de uitnodiging en agenda voor onze jaarvergadering op zaterdag 22 februari 2014, zaal Activiteiten Burghplan, Fabritiuslaan 29, Eindhoven.

Naast de gebruikelijke jaarverslagen door de commissies zullen ook meer feestelijke activiteiten plaatsvinden, zoals huldiging van personen voor persoonlijke verdiensten of prestaties. Ook bereiken weer een aantal personen een mijlpaal in de duur van hun lidmaatschap. Altijd een mooi moment om even bij stil te staan. Deze mensen worden door ons secretariaat persoonlijk uitgenodigd om aanwezig te zijn. Daarnaast zijn er de reglementaire bestuursverkiezingen waarvoor u zich kandidaat kunt stellen op voordracht van 5 medeleden.

CHRIS CRUCQ NIEUWE REGIO-VOORZITTER

Op de najaarsvergadering van de KNBLO trad, na 20 jaar bestuursvoorzitter te zijn geweest, Lout Haverman terug uit die functie. Met algemene stemmen werd daarna Chris Crucq als zijn opvolger gekozen.

In dezelfde vergadering stemde onze regio in met de intentieverklaring inzake een fusie met de NWB. Zodra deze voorgenomen fusie werkelijkheid wordt, zal de regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL samengaan met de regionale wandelsportbond Brabant en de regionale wandelsportbond Zeeland en zal een nieuwe regionale wandelsportbond ontstaan onder supervisie van een landelijke wandelsportbond waarvan de naam nog niet bekend is.

Dat onze nieuwe regio-voorzitter Chris Crucq hiermee een verantwoordelijke taak in zijn richting ziet geschoven, is ontegenzeggelijk en wij wensen hem veel succes met de uitvoering daarvan.

-Ad van Asten-

We vervolgen de route, lopen het landgoed uit en zien recreatieplas de Langspier. Voor degenen onder ons die een verlate nieuwjaarsduik prefereren boven de wandeling ....

Een stukje verder is een caférust ingebouwd, ditmaal voor alle afstanden, dus ook voor de 10 km. Deze is op camping Dennenoord. Direct na de receptie vinden we de horecarust. Kort na de caférust volgt de splitsing. De wandelaars van de 10 km buigen af om via het mooie landelijke gebied over zandpaden en door klaphekjes én een fraai stuk langs de Essche Stroom terug te keren naar de startlocatie.

De wandelaars van de 15 en 20 km passeren de buurtschapjes Uilenbroek en Luissel. We steken via de stuw de Essche Stroom over. Het is genieten van het landschap, mooie vergezichten en groensingels. We lopen dwars over het boerenland. Hier is speciaal toestemming voor verkregen van de landeigenaren. De 15 km buigt af. Zij lopen over mooie boerenpaden en komen in een nieuw aangelegd stukje natuur. Uiteindelijk komen zij ook weer bij de Essche Stroom. Ter hoogte van Esch steken zij deze over om daarna het laatste stukje naar het startpunt te lopen.

De wandelaars van de 20 km zijn inmiddels op het gedeelte van de route aangekomen waar ook de 30 en 40 km komt. Hierover later meer.

Bij de splitsing, na de 1e caférust, buigen de lange afstanden (30 en 40 km) in zuidelijke richting af.

De 30 km vervolgt de route naar de Kampina. Zij laten zich verrassen door het afwisselende landschap in dit Brabantse natuurgebied. Zij komen bij de mooie Huisvennen en steken hierna dwars de Kampina over.

De Kampina, wat moeten we er nog meer over vertellen ..... Door de rijke flora en fauna zonder twijfel één van de meest waardevolle heidegebieden van ons land. Prachtige vennen, weidse uitzichten, heide..... Misschien kom je wel oog in oog te staan met een prachtig ree.

Schitterende wandelkilometers volgen, waaronder een stukje bosgebied. Wij zijn inmiddels op Oisterwijk's grondgebied aangekomen. Langs het prachtige Belversven, dat enige jaren geleden een grondige schoonmaakbeurt heeft gehad, lopen we over spannende bospaden naar de 2e caférust bij de Posthoorn. Even opwarmen en de benen wat rust gunnen....

De 40 km krijgt een ander stukje van de Kampina te zien. Zij lopen in het meest westelijke gedeelte, dichtbij Lennisheuvel, uiteindelijk richting de Beerze en volgen een kerkepad. Het gebied waar deze afstand nu loopt, ligt dicht tegen de Mortelen aan. Even later zien zij aan de rechterzijde het Banisveld liggen. Dit is pas in het begin van de 20e eeuw ontgonnen. Binnen 10 jaar is dit gebied veranderd van een grootschalig landbouwgebied in natuur waar inmiddels 300 verschillende soorten planten zijn aangetroffen! Hier, in dit fraaie landschap wacht wagenrust 2, exclusief voor de 40 km lopers.

Inmiddels zijn we aangekomen in landgoed de Rosep, en lopen dan weer door bossen, dan weer aan de rand. Hier genieten we van het uitzicht op het landelijke gebied. We passeren buurtschap De Logt en komen in het bosgebied de Logtsche Heide. Wat verderop sluiten we aan op de route van

de 30 km. Kort hierna komen we bij de Posthoorn voor de 2e caférust.

Langs bekende plekjes, de Hermitage, het Beeldven verlaten we het gebied van de Oisterwijkse vennen. We steken het spoor over achter Kasteel Nemelaer. Door een - laag - tunneltje komen we veilig aan de andere kant van de weg Boxtel – Haaren. De 20 km lopers sluiten nu aan. Gezamenlijk lopen de afstanden een erg mooi stukje langs de Essche Stroom. Deze steken we over via een bruggetje en een stuw. Dan volgt een prachtige lus: op weg naar Noenes, een buurtschap in de gemeente Haaren.

Op het terrein van de gelijknamige camping wacht wagenrust 3, onze soeppost. Heerlijk, zo'n opwarmertje! Het landschap is hier heel afwisselend: kleine bosgebiedjes, bolle akkers, een prachtig en bij velen onbekend wandelgebied! Via mooie paden lopen we naar het laatste kleine stukje bos, een deel van het Helvoirts Broek, een natuurgebied gelegen in het vochtige dal van de Oude Leij.

De laatste kilometers volgen. De Essche Stroom, die deze wandeling steeds week opduikt, komt ook nu weer in zicht.

We gaan de brug over en lopen de bebouwde kom van Esch binnen. Al snel zien we Ons Café en weten we dat we aan het einde zijn van deze prachtige wandeling.

Met een meer dan voldaan gevoel melden we ons af.

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

VAN DE PENNINGMEESTER

Contributie en lidmaatschapskaarten 2014

Al degenen die hun contributie 2014 hebben voldaan, hebben of wel met het vorige nummer van OLATNieuws of met dit nummer hun lidmaatschapskaart van OLAT 2014 ontvangen. Heeft u wel betaald maar geen lidmaatschapskaart 2014 ontvangen, neem dan contact met mij op per e-mail penningmeester@olat.nl of per telefoon 0413-475824. Heeft u nog niet betaald, dan graag omgaand betaling en wij zorgen dat u uw lidmaatschapskaart 2014 alsnog ontvangt.

Declaraties

Medewerkers die nog iets te declareren hebben over 2013, graag omgaand indienen bij de penningmeester. Dit in verband met het afsluiten van de boeken 2013.

Financiële stukken jaarvergadering

De jaarrekening 2013 en de begroting 2014 worden op de jaarvergadering vanaf een halfuur voor aanvang van de vergadering ter beschikking gesteld. Wilt u ze enkele dagen eerder ontvangen om ze rustig te kunnen bestuderen, dan kunt u dit aan de penningmeester kenbaar maken per e-mail op penningmeester@olat.nl. Ze worden dan per e-mail toegezonden.

-Ad Ketelaars-

Buienradar ja, buienradar nee

Hebben jullie ook zoveel op buienradar gekeken op pakweg 25, 26 december 2013, een dag voor de Grenzeloze Tocht vanaf Luyksgestel/Lommel v.v., een evenement waar we jaarlijks naar uitkijken om de volle magen van de kerstdagen weer ruimte te geven, frisse lucht te snuiven en ook weer medewandelaars te ontmoeten van hier en over de grens.

Het waait stevig en de weersverwachting is van dien (natte) aard dat we dat al bij de inschrijving merken: de opkomst is niet bijster groot. Maar onze diehards, trouwe wandelaars, komen altijd en OLAT gaat altijd door.

In verband met wat andere bezigheden start ik wat later, zo tegen 09.15 uur, maakt niet zo heel veel uit, het is niet meer pikdonker, maar gewoon "lichtdonker". Eén groot voordeel: het is nog droog en de wind waait door de bomen, terwijl Sinterklaas, allang op de woelige baren richting Spanje zit.

Het zou zo romantisch zijn als er sneeuw ligt, maar het voordeel is dat ik nu niet m'n spikes hoeft aan te doen, tenzij ik op een andere manier ga uitglijden. Kom op, niet op somber, ik ben goed voorbereid op de regen met regenbroek aan en poncho in de rugzak. Wat jammer is voor de organisatie, is voor mij iets van "elke nadeel heeft z'n voordeel" want het is erg rustig op het mooie parkoers en zo kun je volop genieten van de variatie van bossen, de dennen, de rust, de stilte, de kronkelende paadjes met kleine heuveltjes. Dat moet een genot zijn voor mountainbikers, die we (gelukkig) vandaag niet tegenkomen (hebben die soms ook naar Buitenradar gekeken?).

Ik heb de wind mee, dus het loopt als een haas – of zeg je hazewind? Na 9,2 km kom ik aan bij de nieuwe centrale rustplaats/startlocatie in België.

Daar is een gastvrije ontvangst met allerlei lekkers, koffie, thee, vlaaien, broodjes en soep en ik tref bekende OLAT-vrijwilligers. Ik vind het nog te vroeg voor soep en neem een lekker bakje thee.

Ondertussen kom ik het vriendelijk ogend, blozend, goed uitziend bestuurslid F. tegen en we besluiten samen verder te gaan.

Alleen, wanneer ik een stukje wil schrijven loop ik het liefst alleen, dan kan ik beter de omgeving in me opnemen. Aan de andere kant is het ook wel gezellig en een uitdaging mee op te lopen met iemand van zijn sportieve tred, maar ik waarschuw dat als het voor mij te snel gaat we ieders ons weegs moeten gaan.

We zijn beiden benieuwd wanneer nu die veelbelovende Sahara komt, maar we moeten ons geduld nog even betuigen. We lopen door nieuwe stukken en vele paadjes, linksom, rechtsom, wallen; het is erg mooi en ook goed voor de conditie.

Ik denk nog: "als het hier niet goed gepijld is, verdwaal je zomaar", want de

paadjes lijken erg veel op elkaar. En dan, dan komt toch het moment: zijn de pijlen niet groot genoeg, is er niet goed gepijld? Bij een T-splitsing geen aanwijzing meer, even teruggelopen, nee hoor. Ik vraag aan het bestuurslid: "hoe kan dit?"

Laten we maar de hand in eigen boezem steken; wij hebben toch veel gekletst, dat is altijd de voornaamste oorzaak van pijlen missen. Nog eens kijken en kijken en deels op de gok, maar met de goede ogen van F. ontwaart hij in de verte een paar wandelaars en zo komen we weer op het goede/rechte pad.

F. en ik lopen allebei graag en er zijn veel wandelgerelateerde onderwerpen die ons boeien over en weer en voordat je het weet (en we zouden beter moeten weten) heb je een pijl gemist.

Ondertussen blijf ik mij positief verbazen over het weer. We hebben eventjes

een miezerbuitje gehad tot nu toe en al waait me de pet van m'n hoofd, we mogen helemaal niet mopperen.

We komen de bossen uit en in een kleine woonwijk Lommel/Werkplaatsen. Daar ligt ook de Feestzaal de Moffel; ze hebben daar zelfs live muziek, maar die houdt er net mee op als wij binnenkomen.

Toen ik gisteren naar die slechte weersverwachting keek, met het cijfer 2, had ik bedacht dat 17 km in de regen en wind lopen genoeg was, dan zou ik lekker met de bus terug gaan naar Luyksgestel. Maar het is nog niet zo laat en nog niet donker, én de Sahara lonkt, die heb ik vandaag nog niet gezien. Na een heerlijke kop soep gaan we, nog steeds met z'n tweeën, verder.

We komen buiten en wat denk je, het regent en niet te zuinig. Dus hop, de poncho aan en wij op pad. Nou die erge regen houdt het snel voor gezien en gaat terug naar stand 1: beetje miezerig. Ik houd de poncho wel aan "voor het geval dat".

Het pad wordt voor mij wat moeizamer, omdat we door los zand gaan vlakbij een uitgraving, dus er moet flink gewerkt worden. F. gaat dat makkelijker af, maar ook hij krijgt nog meer kleur en aan zijn ademhaling te horen moet ook hij er een beetje aan trekken. Hij vertelt dat hij na Waalwijk (september) geen tochten meer gelopen heeft, hoewel het zijn streven is alle Kennedytochten in Nederland een keer te lopen.

We steken een verkeersweg over en dan gaat het dan gebeuren: de Sahara. We zijn er nog niet of we zien geen pijlen meer. Wat is dit toch met ons? Kennelijk zijn we zo superrelaxed, stappen lekker door, genieten van de zandvlakte en dit weidse uitzicht over het water.

Gelukkig brengt het grote oppervlak met zich mee dat F. in de verte wandelaars ziet lopen. Hij heeft een scherp oog en ontwaart ergens in de verte een rode pijl. Maar er komen ook wandelaars van een andere kant dan wij, dus we hebben weer iets verkeerd gedaan. Ach, beginnersfoutje zal ik maar zeggen.

Toch: wat is en blijft het hier prachtig, bij wat voor weer dan ook, het is de inspanning meer dan waard. We zijn het er allebei ook over eens dat het zo'n prachtig gevoel is dat je dit allemaal kunt doen. Op veel plaatsen, ook binnen onze vereniging, zijn er mensen die dit niet (meer) kunnen en aan huis gebonden zijn. Laten we hopen dat zij zich kunnen koesteren in de mooie herinneringen van de tijd toen het nog wel kon. Dus ik blijf ook bij mijn spreuk: carpe diem, ofwel pluk de dag.

De 8 km naar de centrale rustplaats is ook weer zo overbrugd, daar gaan we nog iets drinken en nemen we de bus, of toch nog een lusje erbij?

Nee toch maar niet. Hein is altijd de uitstekende touroperator en coördineert het busgebeuren. Als ik de bus instap krijg ik wel een verwijt van mevrouw de buschauffeur: "had u niet beter die vieze schoenen uit kunnen trekken". Ik heb geantwoord, "als u mij

dat gevraagd had, had ik het gedaan, maar de bovenkant is viezer dan de onderkant, want ik ben al door een paar plassen water gelopen om ze te spoelen."

Terug bij onze startplaats in Luyksgestel hoor ik dat het aantal wandelaars aan de OLAT-kant 498 is, de "rode duivels" hebben ons weer verslagen met ruim 600 deelnemers.

Bij de Zwarte Bergen wachten we op de stoere mannen van vandaag, de parkoersbouwers en de pijlenafhalers. Het is nu serieus gaan regenen en om 17.00 uur is het echt al donker, laat staan als zij rond 18.00 uur nat en moe terugkomen; een warme chocolademelk met slagroom en een kop erwtensoep doet goed. Hartstikke bedankt mensen voor het zware werk, de prachtige tocht, de goede verzorging.

Maar luister, ik heb een voorstel. Ik zet mijn naam niet onder dit verslag want ik heb een "oneerbaar" voorstel. Het is omkoping (dat is in Nederland toch bijna legaal?). Als Buienradar nu eens de dag vóór onze wandeltocht(en) een goed cijfer afgeeft, dan komen ze wel, de wandelaars, dan krijgen we vast nog meer deelnemers en als het dan "toevallig" toch slecht weer is, dan gaat de consumptie van warme chocolademelk en soep etc omhoog, dat is dan ook weer goed voor de club.

Trouwens, wij wandelaars kunnen wel tegen een stootje, hebben toch alles in de kast en in de tas om ons goed tegen weer en wind te beschermen.

Ik houd ermee op anders bedenk ik nog meer "slechte" dingen.

Jullie weten het: Pluk de dag, blij wandelen.

-*"de vrouw van"*-

WoD: de Onderduikersroute

Onderduikersroute? Is dat niet een rondje rond de hoge duikplank in het zwembad?

Jan van de Zanden weet wel beter. Hij leidt op 10 december 2013 de wandelaars van WoD door de bossen van Lierop en over de Strabrechtse Heide langs een oud onderduikersnest uit de Tweede Wereldoorlog. De naam komt van de sinds 2008 gemarkeerde ANWB wandelroute van 8 km vanuit Lierop, door Jan en zijn secondanten voor ons gemakshalve maar uitgebreid tot een slordige 20 km.

De start is vanuit eetcafé 't Jagershuis te Lierop. De eigenaar is van mening dat de wandelaars al om 9 uur zullen vertrekken, maar dat is nog een uurtje te vroeg, we vertrekken zoals gewoonlijk pas om 10 uur.

Oude nederzettingen

Lierop is al een nederzetting uit de vroege Middeleeuwen; hoewel pas in 1155 voor het eerst naar Lierop werd verwezen in een akte van de abdij van Postel, bestond het dorp waarschijnlijk al veel langer. De Hertog van Brabant claimde in de Middeleeuwen al dat hij juridische zeggenschap had over de

midden in het bos.

We gaan linksaf, rechtsaf, rechtdoor, we draaien en keren, komen langs een klein vennetje en dan zijn we het bos uit, denken we.

Mis! We draaien ineens scherp naar links en plotseling is daar een open stukje, wat boomstronken en iets wat op een stookplaats lijkt.

1943 tot 21 september 1944 plaats bood aan onderduikers, verzetsmensen en geallieerde piloten. Ook zaten er NSB-ers gevangen die waren ontvoerd. Samen ruim 40 man.

De nonnetjes uit de buurt zorgden voor de broodnodige levensmiddelen en de kapelaan was de koerier. Vandaar dat Jan hier een jaar of acht geleden - ook tijdens een WoD-wandeling - plotseling in een kapelaanskostuum acte de présence gaf, compleet met hoed en historisch verhaal.

Standverschil

Ook vandaag trekt de WoD-karavaan weer verder.

De hei op? Had je gedacht! Voor ons doemt een kale vlakte op. Grijs, zwart, hier en daar gelardeerd met stukken geel. Dit is de plaats waar een flinke bosbrand gewoed heeft. Omdat het toch al kaal was heeft Staatsbosbeheer 'van de nood een deugd gemaakt' en alle begroeiing weggeschraapt. Als de natuur maar goed naar de plannemakers luistert, verschijnt hier over een paar jaar weer een heideveld afgewisseld met kleine stuifzandjes.

De kapelaan zaliger zou er voor gebeden hebben.

bezigtingen van de abdij, waaronder dus Lierop. Wie sprak er toen al over Eindhoven?

Nadat de 50 deelnemers in een lange sliert het dorp uitgewandeld zijn via de Hogeweg en de Hanekampweg, duiken we de bossen in, op weg naar Moorsel, een van de oudste buurtschappen van Lierop. Moorsel is zeer waarschijnlijk de oudste hof van de broeders van Floreffe in Lierop en bestaat nu nog uit een grote boerderij met een flinke lap grond

Kapelaanskostuum

Nog een verrassing! Jan van der Zanden, die zich conditioneel niet fit genoeg voelt om de hele route in strak wandeltempo mee te lopen, duikt ineens op. Deze keer met fiets. Ooit dook hij op in vermomming, maar daarover straks.

De stookplaats is het overblijfsel van 'Dennenlust', een rieten onderduikersnest, uit de oorlog, half boven en half onder de grond, dat van 1 augustus

Daarna lopen we verder en volgen een alternatieve route ten opzichte van de oorspronkelijke, want die was heel erg modderig. Ook de boswerkzaamheden doen een duit in het zakje en maken de paden moeilijk begaanbaar. De route wordt er niet minder mooi door.

Maar voort gaat de tocht; we draaien noordwaarts en komen uit op de Blauwe Kei, een asfaltweg parallel aan de A 67. We trekken over de parkeerplaats bij het viaduct waar ieder jaar de gebruikelijke rustpost is van de Kempische Wandeldagen en keren onze schreden dan naar het westen en zuidwesten.

We lopen op de Braakhuizense heide tussen een paar vennen door. Aan onze rechterkant ligt het Meerloomeer.

Deftige naam (waar woont u meneer? bij het Meerloomeer!).

Het ven dat we even later aan onze linkerhand zien opduiken heet simpelweg Sloopjesven. Zo zie je maar, zelfs de vennen kennen standsverschil.

Standverschil of niet, we lopen verder en komen uit bij manege Meulendijks.

Niet om als ruiters verder te gaan. Eenmaal voetvolk, altijd voetvolk, maar voor rust, koffie, thee en soep. Soep-kommen groot genoeg om een arm gezin uit Afrika te voeden. Compleet met een hard stokbroodje, kruidenboter en lepel.

Buiten treffen we nog een papegaaai aan, die van één van de wandelaars een stukje appel krijgt dat hem goed smaakt.

Enkeldiep door de blubber

Na de rust steken we de Strabrechtse heide over en komen we langs het Scheidingsven en even later het Waschven. Ditmaal geen naamsgrapjes, dat zou zomaar verkeerd opgevat kunnen worden.

Hoewel het 10 december is, schijnt het zonnetje alsof het voorjaar in de lucht zit. Een strakblauwe lucht en geen zuchtje wind. In warmere streken zou het een kwelling kunnen zijn, hier is het een verademing. Zou Jan dan thuis toch vooraf in zijn kapelaanskostuum .....? Een goed relatiernetwerk is immers nooit weg.

Een goede relatie met de aannemer was trouwens ook goed van pas gekomen. De vrachtwagens, trucks, shovels, draglines en alles wat er zoal meer rondgezworven heeft tijdens de herinrichting van bos en hei, heeft diepe sporen nagelaten.

Sporen? Greppels lijkt een beter woord van toepassing. Wie aan de verkeerde kant loopt van datgene wat ooit een zandweg geweest is, heeft pech en moet meer dan enkeldiep door de blubber de oversteek maken.

De bede om de leiding de jassen over de modder te laten spreiden om zo de

dames vlekvrij aan de overkant te krijgen vindt gehoor noch verhoor.

Geen nood, OLAT-ers zijn voor geen kleintje vervaard en een tijdje later loopt iedereen over het lemen fietspad richting Beuven, dat nu een vreemde aanblik biedt zonder het gebruikelijke aanpalende bos.

Op naar de vogelkijkhut, denken we, maar nee, we buigen al eerder linksaf naar het noorden, terug de bossen in. Het had trouwens ook geen zin gehad, welk vogeltje hoor je nu eenmaal boven 50 kwetterende wandelaars uit?

Even stilte

Na het bos, dat getooid is met de naam Lieropse Heide, komen we uit op de Bussersdijk, genoemd naar de jachttopzichter die volgens Jan de sigarenbaronnen uit Valkenswaard bij de jacht begeleidde. Bij gebrek aan sigarenbaronnen heet zo iemand tegenwoordig gewoon boswachter.

In Lierop worden we langs het monument voor de gesneuvelde Amerikaanse vlieger Frank Duchette geleid. Frank, een van de onderduikers van 'Dennenlust', werd helaas bij een verzetsactie 2 dagen voor de bevrijding van Lierop neergeschoten. We nemen een ogenblik stilte in acht.

Eenmaal terug bij het Jagershuis reikt Piet van der Zande Jan een oorkonde uit als herinnering en worden hij en zijn secondanten Bram, Sjef en Bert hartelijk bedankt voor deze mooie en prachtige tocht in cultuur-historisch perspectief door de mooie natuur rondom Lierop.

*-Kees van Vessem-
m.m.v. Bram Stelling en Henri Floor
voor foto's, routekaart en topografische info*

ZIJ HEBBEN IETS TE VIERN!

Tijdens onze jaarvergadering op 22 februari hopen wij de volgende leden te kunnen begroeten om hen te huldigen voor 25-jarig lidmaatschap.

25 jaar lid

Henk Vissers	Mill
Kees Mol	Breda
Marian Post	Utrecht
Francina van de Laar	Son
Piet van de Laar	Son
Hennie Maathuis	Eindhoven
Louis Vernie	Maasbracht

10 jaar lid zijn levert weliswaar nog geen huldiging op, maar is zeker het vermelden waard in OLATNieuws:

10 jaar lid

Corry Nettekoven	Eindhoven
Robert van Aggelen	Deurne
Anny van Veggel	Deurne
Carien Boerekamps	Helmond
Joke Donders - Jansen	Dongen
Jennie v/d Hurk - Diender	Helmond
Rita Denkers	Breugel
Piet Heidema	Breugel
Petra Tops	Veldhoven
Jelte van der Zee	Vleuten
Pierre Emans	Weert
Henk Spaan	Beek en Donk
Maria Spaan	Beek en Donk
Walter Eickmans	Eindhoven
Annika Niesert	Maarssen

Lambert Rooskens	Tegelen
Hans van Erp	Nuenen
Wil Wagemakers	Eindhoven
Pé Everaerts	Weert
Henri Floor	Driebergen
Annelies Hellings	Eindhoven
Coos Verburg	Driebergen
Nelly van Beek	Sevenum
Tine Verberne	Helmond
Nico van den Berg	Asten
Guillermo Martinus	Tilburg
Ernst Westerhoff	Drunen
Maria Stortelder	Maarheeze
Frans Bouwens	Sint Oedenrode
Maria van Hout - van Velzen	Eindhoven
Hans de Vries	Eindhoven
Ad van Laarhoven	Sint Oedenrode
Riet van der Linden	Beek en Donk
Jos Raaijmakers	Nuenen
Ger Jansen	Breda
Doortje van den Akker	Eindhoven
Willy de Haas	Helmond
Tiny van Lanen	Boekel
Ciel van Wichem	Eindhoven
Tomas Veerman	Huizen
Lida van Horrik	Heeze
Mia Bolck	Eersel
Toon van Cranenbroek	Nederweert
Betsie van Mil	Sint Oedenrode

Frans Peters uit Sint-Oedenrode is zelfs al 45 jaar lid van onze club!

Hopelijk blijven zij allen OLAT nog lang trouw!

NOG EEN BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER

De contributie en licentie Atletiek Unie voor 2014 bedraagt €38,15. De OLAT leden met een licentie hebben inmiddels een acceptgiro ontvangen of het bedrag is middels automatische incasso afgeschreven.

OLAT clubreizen

Wij kunnen u melden dat na overleg met de commissie Clubreizen de volgende tochten zijn vastgesteld voor 2014:

GR 128	Tongeren - Alden Biezen	26 – 21 km
GR 57	Athisnes - Bomal	24 – 18 km
GR 57	Bomal - Ereeze	24 – 19 km
GR 5	Banneux-Chapelle - Berizenne	25 – 18 km
GR 573	Chaufontaine - Ensival	26 – 20 km

In ons jaarprogrammaboekje en volgende nummers van OLATNieuws vindt u hierover meer informatie.

-Toon van Wordragen-

Clubkampioenschap 2014

Een nieuwe ronde met nieuwe kansen

OLAT heeft een flinke groep “prettig gestoorde” wandelaars. Dat moet je wel zijn als je er plezier in hebt om regelmatig of zo vaak mogelijk wandeltochten van 60 en meer kilometers te lopen. En dan is 60 km voor de softies ... het echte werk begint immers bij de 80 km ... en 105 km en meer is voor de ‘diehards’.

Het nieuwe seizoen staat voor de deur. De aftrap is op 24 januari met “De Bossche 100” en het seizoen eindigt op 27 september met een 80 of 110 km in Velp. Daarna zijn er nog een paar 60 kilometer-tochten.

Met de start van het nieuwe seizoen brandt ook de strijd los voor de nieuwe clubkampioenschappen. Want die echte lopers doen het niet alleen voor die medaille, ze doen het vooral voor de punten!

Naast de langeafstandslopers doen ook de prestatie- en wedstrijdlopers mee voor de punten. Hun eerste wedstrijd is op 5 januari en hun seizoen stopt op 14 december.

In het OLATNieuws staan alle data van de wandeltochten die meetellen voor het clubkampioenschap. Kijk altijd even op de website van de organiserende vereniging of de gegevens

kloppen! Het is aan u als wandelaar om te checken of tochten daadwerkelijk doorgaan.

Met ingang van het nieuwe seizoen neem ik de afwikkeling van het clubkampioenschap voor mijn rekening. Ik neem dit over van Ad van Asten. Hij heeft er jarenlang voor gezorgd dat de stand up-to-date werd vermeld op de website en in het clubblad.

Of ik dat iedere keer net zo snel en goed voor elkaar krijg als Ad dat kon? Ik ga het proberen, maar beloven?

Meldingen van deelname aan de tochten moeten voortaan aan mij worden gedaan. Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden. U kunt daarvoor gebruikmaken van het e-mailadres clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl

Graag zo min mogelijk gebruik maken van mijn telefoonnummer 013-5702662.

Iedereen veel plezierige wandelkilometers toegewenst met mooie ontmoetingen.

-Frank Marchand-

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
5 jan	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
24 jan	Den Bosch	B-100	100-110 km	22.00	500	
26 jan	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	12.00	bof2/p.a.	schema
2 feb	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
9 feb	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	12.00	bof2/p.a.	schema
14 feb	Winterswijk-Arnhem	LWOG	80 km	23.00	360	
2 mrt	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
8 mrt	De ZuidWesthoek	Thor, Roosendaal	110 km	16.00	500	
8 mrt	De ZuidWesthoek	Steenbergen	80 km	19.30-21.00	360	
15 mrt	Ede	WS '78	60 km	07.00	250	
15 mrt	Oosterwolde	FLAL	60 km	08.00	250	
16 mrt	Bergeijk	OLAT winterserie	50-60 km	07.00-07.30	200-250	100
23 mrt	Tilburg	OLAT prestatie/wedstrijd	50 km	10.30	schema	350
			30 km	11.30	schema	250
			20 km	13.30	schema	150
			10 km	13.30	schema	100
			5 km	14.30	schema	50
28 mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	

De Meraner Höhenweg in Zuid Tirol (1)

Zuid-Tirol, dat na de Eerste Wereldoorlog als 'oorlogsbuit' bij Italië gevoegd werd, heeft een prachtige natuur. Men is er nog steeds Oostenrijks/Duits georiënteerd. De voertaal is Duits – makkelijk voor ons – en de voetbalsupporters juichen niet voor Inter Milaan maar voor Bayern München. Zuid-Tirol ligt in de Dolomieten met zijn scherpe en ruwe rotsformaties. De natuur is prachtig en in de vele bergdalen barst het van de fruitbomen. De Betuwe in de bergen, zeggend. Rond een van de berggroepen, de Texelgruppe, slingert zich de Meraner Höhenweg, een langeafstandpad van 89 km. De hoogte van dit pad varieert van 1250 m bij Katharinaberg tot bijna 2900 m op de Eisjochl en omdat het bijna overal langs (soms diepe) dalen loopt, is het een van de mooiste panoramawegen van Zuid-Tirol.

Panoramaweg klinkt goed, maar wat gaan we ervan zien? Wandelen, maar hoe lang, hoe ver? In het boekje van de Meraner Höhenweg worden diverse mogelijkheden voor een etappeplanning aangegeven. Voor ons komen twee varianten in aanmerking. Een voor 'Bergwanderer' in 6 dagen en een voor 'die ganz Gemütlichen' in 9 dagen.

Een derde 'Bergläufervariant' lijkt ons onzinnig, dat zou – rustpauzes niet meegeteld – minimaal 9 uur bergwandelen per dag betekenen, hoewel de afstanden niet boven de 24 km uitkomen. Wandelen in de bergen tel je niet in kilometers maar in uren. De gemiddelde variant lijkt ons wel wat, want anders wordt het een panoramawandeling zonder al te veel van het panorama te zien, denken we. Na veel dubben doen we nog een concessie. We lopen maar een gedeelte, want de streek rond Meran heeft nog veel andere aantrekkelijkheden en die willen we ook zien. Keizerin Sissi had er niet voor niets een van haar optrekjes. Uiteindelijk draait het uit op een vierdaagse hutten-tocht en een weekje Meran. We houden in ons achterhoofd dat we ook in de laatste week van daaruit nog bergwandelingen kunnen maken.

We plannen dat we vanuit het toeristenplaatsje Dorf Tirol met de lift naar boven gaan en dan in vier dagen naar Katharinaberg wandelen, om daarna met de bus, trein, bus en nog een bus weer terug naar de auto in Dorf Tirol te gaan.

Privésuite?

Aldus voorgenomen boeken we een overnachting in de berghutten Hochganghaus en Giggelberg, maar dan komt de klad erin. Van de vier andere berghutten op rij hebben er twee geen overnachtingsmogelijkheid en twee zitten er vol. Nog 2 à 3 uur doorlopen naar ons eindpunt in Katharinaberg vinden we geen optie vanwege de aansluitende reis met openbaar vervoer. Met de kabelbaan naar beneden en in Naturns een hotelletje zoeken is dat evenmin. Pas na veel moeite lukt het ons toch nog een overnachting te boeken in Patleidhof. Dat zit weliswaar vol, maar ze hebben nog een terrashuisje vrij. Klinkt goed, een terrashuisje voor twee. Privésuite? De tijd zal het leren.

10 juli Hochmuth - Hochganghaus

We rijden met de auto naar de kabelbaan en boeken een parkeerplaats voor vier dagen. De eerste dag is gratis. Dan naar boven om de eerste 700 m hoogteverschil te overbruggen. We starten onze wandeling op 1.360 m. Ons doel is het Hochganghaus op 1.840 m.

We beginnen met een steil klimmetje. Al na 10 minuten komen we de eerste berghut tegen. Gasthaus Steinegg. Nu al koffie vinden we ondanks het prachtige uitzicht wel wat al te gemütlich. We wandelen verder langs varens, klein hoefblad en bergen boterbloemen. We komen langs bergbeekjes en stroompjes, al of niet voorzien van een klein spaarbekken van steen of hout, dat voortdurend ververs wordt. Drinkwater, volgens het boekje, en nergens door vervuild. Of het moet een plasje van een steenbok zijn, maar die zijn hier schaars. We proeven voorzichtig. Koel, helder water. Spa kan er niet aan tippen. We verversen regelmatig onze drinkkruikjes, zoals we dat de komende dagen vaker zullen doen.

Gedenktekens

Het pad wordt smaller en is hier en daar maar een meter breed. Rechts een rotswand, links een afgrond. Gelukkig is het pad op zulke plaatsen gezekerd met touwen of een ketting. Onderweg zien we een gedenkteken van iemand uit de streek die tijdens de wandeling een vallende steen op zijn hoofd kreeg en negen maanden later aan de gevolgen overleed. Even later weer een. Nu van twee Duitsers die jaren geleden in februari in de sneeuw waarschijnlijk uitgegleden en later beneden teruggevonden zijn. In de verte zien we een huis. Er wappert een vlag, teken dat het bewoond is. Het zou Gasthaus Leiter Alm kunnen zijn, de eerstvolgende berghut.

Na een zijdal en een beek overgestoken te zijn, zien we vlak voor Leiter Alm alweer een gedenkteken. Nu voor een vrouw die in 1995 ter plekke overleden is. Of we voor haar willen bidden. Dat laten we maar.

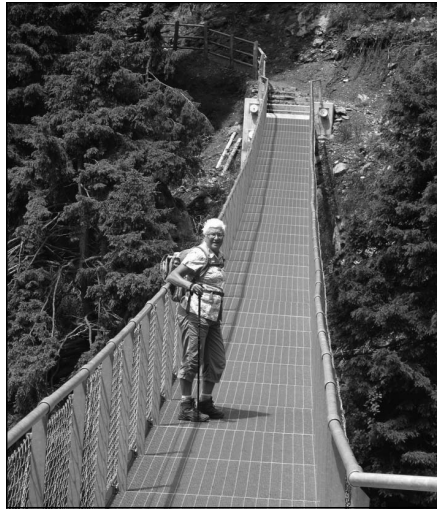
Wat we niet laten is een terrasje pikken bij de hut op 1.550 m hoogte. Uit de wind en in het zonnetje. De koffie smaakt uitstekend. We blijven even hangen. Nog maar een kopje. Truus kiest voor de boerenkarnemelk. Die schenken ze hier in grote bierglazen van bijna een halve liter. Dik, romig en minder wrang dan thuis uit de supermarkt. Op de menukaart lezen we verbaasd dat we hier ook gerechten kunnen krijgen van een Michelinrestaurant. Vreemd. De prijzen zijn er in elk geval niet naar.

Na de Leiter Alm gaat het steil omhoog naar het Hochganghaus. Dit is het langste steile stuk van vandaag. Toch is het maar 3 km. In Nederland kuier je dat in een kleine drie kwartier. Hier staat de dubbele tijd gepland in het boekje. Serpentine na serpentine door het bos. We lopen ongeveer gelijk op met een groepje Duitsers uit het Ertsgebergte. We rusten om beurten. Zij zijn bergen gewend, wij niet. Onze hoogste berg heet 'viaduct' leg ik uit, maar heeft wel een mooi uitzicht over het platteland. Onderweg een vervallen hut. De lang verlaten Bockerhütte heeft het al lang geleden niet meer gered. Nu een ruïne, die nauwelijks nog beschutting zou bieden tegen een regenbuitje.

Als we het bos uit zijn wordt het langzaam wat minder steil. Hier en daar staan bankjes om van het uitzicht te kunnen genieten. Daar doen we aan mee.

Goed besteed Europees geld

Kort voor het Hochganghaus steken we nog een viertal beken over. De eerste via een nieuwe hangbrug uit 2011. Gebouwd met Europees geld, want de Europese vlag hangt eronder. Toch goed besteed, vinden we. Zo zien we nog iets van ons geld terug. De andere beken steken we over via stapstenen. Vroeg in de middag komen we ietwat

hongerig aan op het hoogste punt van onze vierdaagse huttentocht, het Hochganghaus op 1.832 m. Tijd voor een verlate lunch. Rösti met ei, staat er op het menu. Als de bestelling komt liggen er drie spiegeleieren te blinken in de zon en een halve liter bier om dat weg te spoelen. Bergsteiger-essen heet dat. We krijgen een vierpersoonskamer voor ons tweeën. Douche en toilet vinden we een etage hoger in dit vernieuwde gebouw. Daarna een zonnebad in de ligstoelen op het terras. Om ons heen rennen twee halfwas varkens. De beer is zwart gevlekt en het zeugje zalmroze, compleet met krulstaart. Ze rennen vrijuit over het terrein als een paar speelse jonge honden, knorren of gillen als ze soms even klem komen te zitten tussen de planken van een afrastering. Als tegen de avond aan de overzijde van het brede dal zich donkere wolken samenvakken en er daar een onweersbui ontstaat, koelt het flink af en is het tijd om naar binnen te gaan.

11 juli 2013 Hochgang - Giggelberg

We staan vroeg op. Het ontbijt is vanaf 7 uur en we moeten uiterlijk om half negen weg zijn uit de hut. Op naar Giggelberg dus. Als we de hut verlaten lopen we langs weilanden vol bloeiende Gentiaanklokjes. Daarna dalen we sterk af over een pad met grote platte stenen. Ongeveer zoals ik me voorstel hoe een Romeinse heirweg er uitgezien moet hebben. Een eindje verder moet ik mijn mening herzien, het wordt smaller, steiler en hobbeliger. Op zo'n pad

passen geen paarden en wagens. Zelfs Hannibal deed het met olifanten. We komen weer bij een verlaten boerderij, de Groidneralm. Ziet er nog goed uit, maar er is geen mens meer aanwezig, slechts een alpenweide vol bloemen en een uitgeholde boomstam als drinkwaterreservoir dat continu ververst wordt door een bergbeek. En een prachtig panorama. De bergboeren hadden weliswaar een hard leven, maar konden genieten van een prachtig uitzicht, voor zover ze er tijd voor hadden. Voor de erfgenamen rest alleen nog maar het

jachtrecht. Na het bijvullen van de drinkkruikjes gaan we op weg naar de Hohe Wiege op 1.809 m. Dat betekent flink stijgen. Dit stuk is het meest alpine gedeelte van de Meraner Höhenweg. Behalve dan het stuk naar de Stettiner Hütte, die op bijna 2.900 m ligt, maar daar komen we deze reis niet. Een andere keer misschien. Hoe hoger het pad, hoe smaller. Hier en daar maar ruim een halve meter breed, met rechts een rotswand, links een afgrond. Als je dan om een rotspunt heen moet wordt het moeilijk. Gelukkig biedt op zo'n plaats meestal een ketting een helpend handje. Uiteindelijk komen we bij de Hohe Wiege met het onvermijdelijke kruis op top, zoals een fatsoenlijke berg betaamt. Bankjes, water en brood en foto's. De twee Duitse meisjes waar we vanmorgen mee aan de ontbijttafel zaten zijn er ook.

De hoogste waterval van Zuid-Tirol

Na een ruime lunchpauze lopen we verder. Het pad loopt naar beneden, met links en rechts bloeiende hellingen. We herkennen trollius, gentiaan, het venus- of vrouwenschoentje, dat in Nederland zeldzaam is, maar hier zijn

oorsprong heeft en een blauwe bloem die we niet kunnen thuisbrengen. In de verte doemt de Partschinzer Wasserfall op, met zijn hoogte van 98 m de hoogste van Zuid-Tirol. Een paar dagen later zullen we er kennis mee maken als we met onze dochter, kleindochter en schoonzoon zo dicht mogelijk naar de onderkant van de waterval proberen te klauteren. De watermassa stuift na het neerkomen met zo'n kracht door het smalle dal dat we er op de foto's uitzien als schipbreukelingen die in een tropische orkaan trachten te overleven.

We dalen verder af en zien vele markeringen, maar geen nr. 24 erbij, het nummer van de Meraner Höhenweg.

Het boekje waarschuwt ons dat we niet de verkeerde afslag naar de waterval moeten nemen. Verkeerd gelopen? Omdraaien? Gelukkig zien we net op tijd de goederenkabelbaan en het bijbehorende bordje Tablander Alm, onze

geplande rustplaats. Helaas dicht wegens onderhoud. Hoognodig, de houten picknicktafels vallen bijna om van ellende. We rusten uit op de enige bank die voldoende stevigheid biedt en drinken wat. Bij het vertrek valt ons een bron op in de vorm van een uit hout gesneden kereltje. Het Manneke Pist onze kruikjes weer vol en we lopen verder het pad af.

We komen op dit stuk veel tegenliggers tegen. Dagjesmensen blijkbaar. Ze klimmen steunend en hijgend omhoog. Wij niet, we dalen fluitend af. Plotseling een splitsing. Beide richtingen zijn roodwit gemarkeerd. Een wegwijzer vertelt ons dat er 15 minuten verder een hut is, de Steiner Hütte. Deze hut staat niet op het kaartje en niet in de tekst van ons boekje, het pad erheen lijkt ons te veel te dalen. We kiezen het andere. Goede keus, blijkt later. We dalen verder en eten op een mooi uitzichtpunt onze laatste versnaperingen op, want volgens het boekje uit 2012 is de volgende hut ook gesloten wegens nieuwbouw.

We zijn benieuwd.

Apfelstrudel onder parasol en sneeuw

Even later kruisen we de Zielbach, een bruisende bergbeek in een honderden meters lange stroomversnelling, die later in de waterval zal uitkomen. Geen stapstenen, maar ditmaal een heuse brug. Na een klimmetje staan we plotseling voor een bouwplaats. De Nasse-reiter Hütte. Nog niet helemaal herbouwd, maar wel met het allerbelangrijkste, een keuken, terras en parasols.

Koffie met een appelstrudeltje lijkt ons wel wat. Strudeltje? STRUDEL zul je bedoelen. Het ding past nauwelijks op het bord. Manmoedig vallen we aan.

Direct daarna stappen we op, we hebben nog een stukje te gaan. We steken een alm over naar het volgende bos. Daar lijkt het weiland

bruin te zijn. Het oog bedriegt, het is verdord gras en onkruid. En wat ligt eronder? Sneeuw, beschermd door het onkruid, dat het voor smelten heeft behoeft. Op slechts 1.570 m hoogte een twee meter dikke laag sneeuw, die je elders pas 1.000 meter hoger vindt. We lopen verder. De lucht doet kruidig aan. We snuiven. Volgens ons is de kruidenlucht afkomstig van tijm. Even later snuiven we weer, maar nu vanwege het klimmen, want het pad stijgt en stijgt. We hijgen en puffen en de appelstrudel ligt ons zwaar op de maag. De maag wil verteren en vraagt energie, de benen willen klimmen en vragen ook energie. Er zit niets anders op dan af en toe flink te pauzeren. Ik blader in het boekje om er achter te komen hoe lang de klim nog duurt. Ineens valt mijn blik op de volgende regel 'Wie in de laatste hut teveel gegeten of gedronken heeft zal het nu moeten bezuren'. Wijsheid achteraf, hadden we toch maar wat grondiger gelezen. Maar aan alles komt een eind, ook aan klimmen. Het pad vlakt af en we zien wegwerkers druk in de weer met zagen, bijlen, schoppen, pikhouwe-len en mokers om het pad te vereffen en breder te maken. Allemaal handwerk, er komt geen bulldozer aan te pas.

Als we het bos uitkomen belanden we in een klaverweide. En wat zien we? Gasthaus Giggelberg, eerder dan verwacht. Hiermee komt een einde aan een prachtige en zeer afwisselende wandeling. We melden ons. De eerste vraag, om 4 uur 's middags, we hebben onze bagage nog in de hand, luidt: 'wat willen jullie vanavond eten en hoe laat?' We wijzen wat aan op de menukaart, mompelen 'om 7 uur', bestellen een groot glas bier en fris, laten ons aan de rand van de klaverweide in een ligstoel zakken en kijken de volgende 2 uur uit over een prachtig panorama dat bijna het hele dal in zijn volle lengte beslaat.

-Kees van Vessem-
(wordt vervolgd)

Beter dan dit wordt het voor een wandelliefhebber niet

Wandelvierdaagse van Chantonnay (1)

Natuurlijk heeft elke 4daagse zijn charme en ik heb overal met plezier gelopen. Maar Chantonnay... Wow! Wat een natuur! Wat een heerlijke paadjes! Hoog gras en zompige modder, talloze privéterreinen en zelfgebouwde bruggetjes. Een keur aan bloemen en zingende vogels. Zó mooi. Beter dan dit wordt het voor een wandelliefhebber niet.

Aan de horizon zien we een van de vele slanke watertorens die de heuvels domineren. Met enkele overstapjes komen we in het stroomgebied van La Petit Lay terecht, een prachtig meanderend beekje dat vrolijk naast ons voortkabbelt. Ik heb wat moeite om te genieten, piekerend over problemen op mijn werk, maar uiteindelijk komt de rust van het land over mij. Zoveel zingt, zoveel bloeit. Het bos is hier zo anders dan in Nederland. Een groene bodem, vol paarse, witte en blauwe bloemetjes. Een palet van vriendelijke kleuren, om vrolijk en gelukkig van te worden. Geweldig.

Dag 1

Bussen zetten ons af bij een landhuis, ver buiten Chantonnay. Theo zet er meteen flink de pas in en haakt aan bij de Belgische Martin. Marleen loopt ook ergens voor me, terwijl Dirk, Harrie en Tinie verdwijnen tussen de vele wandelaars die na mij komen. We beginnen met brede zandpaden en grind, slingerend langs de heuvels. De zon laat zich niet zien, maar het is warm en heerlijk wandelweer. Na ongeveer 3 km krijgen we enkele graspaden waar de brom geel bloeit en ik ben blij dat mijn schoenen redelijk droog blijven.

Er zijn voordien waar we beekjes probe-

ren over te steken zonder dat onze voeten het water raken. We steken een bruggetje over bij een boerderij en betreden niet voor het laatst privéterrein. Sierlijke paarse wilde hyacinten hebben zich tegen een rotswand genesteld. Hun kopjes bescheiden gebogen, een fraaie krul in de blaadjes. Naast de rots ontdek ik de resten van een stenen muur en vraag me af wie hier heeft gewoond. In een soort moerasgebiedje haal ik Marleen in. Net als ik is ze bezig te onthaasten: dit gebied is eenvoudig te mooi om met flink tempo doorheen te raggen. Samen genieten we. We staan stil, we kijken. Het is zo vredig hier. Wat is dit bijzonder. Een boom heeft zich langs het pad neergevlind, maar dood is hij niet. Vier takken zijn tot volwassen bomen uitgegroeid. Andere bomen krommen zich over het pad, zodat we moeten bukken om onze weg te vervolgen. Na een weiland steken we de beek over via een van pallets

gemaakte brug. Kort daarom klimmen we omhoog naar de eerste wagenrust in Mouilleron-en-Pareds. Daar kunnen we van alles krijgen, van chocolade tot een soort gesuikerde winegums en fruit. Drinken is er ook genoeg en ik haal mijn eigen beker tevoorschijn om iets in te schenken. Een goede manier om de hoeveelheid afval te beperken en het zal ook wel een aantal bekertjes in de natuur schelen. Net na de wagenrust zie ik een Frans bordje dat ik niet kan lezen en een hekje dat leidt naar een soort oorlogsmonument. Nieuwsgierig geworden ontdek ik het graf van Georges Clemenceau, een Franse arts en politicus die zijn land in 1918 naar de overwinning op de Duitsers leidde.

Weer verder langs een breed water, dat niet lijkt te stromen, tot we bij een schutsluis komen en het zich donderend naar beneden stort. De rand van het weiland waarover we lopen, is erg drassig. Nu kost het moeite om droge sokken te houden, maar door met een wijde boog om de plassen heen te lopen, lukt het ons. Als toetje komen we door een gebiedje waar de rotsen hoog boven ons uittorenen. Begroeid met klimplanten en varens, valt hun grootte nauwelijks op in het bos. Pas wanneer we het bos verlaten en ze zich hoog

boven de struiken verheffen, raken we onder de indruk. We steken een weg over en vervoegen ons weer bij een beekje. Dan is er een fikse heuvel die we moeten beklimmen en dat doen we graag.

Aan de andere kant van weer een heerlijk slingerend modderpaadje komen we bij een akker. Hier zijn lange banen van plastic over het land getrokken, hoewel ik toch vermoed dat ze er geen asperges telen. Blijkbaar wordt de methode voor meer gewassen gebruikt, maar het blijft gissen welke groente er in de aarde verborgen ligt. Een mooi gezicht is het wel. Alweer door een weiland dalen we af. We mogen een beekje oversteken met stapstenen en bereiken dan de wagenrust, waar we een heerlijk stokbrood krijgen aangeboden. Bij deze wagenrust ontmoet ik Toos, een WS-er die ik ken van gezicht en waar ik niet eerder mee heb gewandeld. Nu gaan we samen verder, slechts zo nu en dan asfalt trotserend. De Fransen willen dat we aan de rechterkant van de weg lopen en dat voelt onnatuurlijk en onveilig. Als er geen bordje staat om ons eraan te herinneren, lopen we gewoon links. Vlak voor weer een volgende rust, passeren we een klein kasteeltje dat zijn sierlijke torens verbergt achter dikke bomen en een muurtje met rode dakpannen. We mogen een superleuk tunneltje onderdoor, al ben ik blij dat er geen water in de goot naast ons staat. Aan de rand van Chantonay mogen we kiezen: de moeilijke of de makkelijke route. Toos kiest voor de makkelijke route, voor mij staat altijd de moeilijke op het menu. Die is vaak veel mooier! Ik verheug me op een traktatie en de routebouwers maken hun belofte waar. Zeker wanneer er wordt gewaarschuwd voor gladheid, ga ik van plezier iets sneller lopen. Glad is het gelukkig niet op het schuine modderpad langs een beekje. We slingeren langs de oever, omhoog en omlaag. Een oude schuurdeur overbrugt een wel erg nat stuk, verderop liggen schijven hout als stapstenen in de natte aarde. Halverwege het beekje is er een

modderspoor naar een naastgelegen weiland. "De nooduitgang," grapt een Duitser achter mij. Ik loop langzaam, puur omdat ik zo geniet. We komen uit bij een weg waar de andere lopers zich weer bij ons voegen. Wat hebben ze iets leuks gemist! Een grasveld, met

nóg meer modder, brengt ons naar de laatste wagenrust. Daarna alweer een geweldig modderpad, belegd met pallets. Het doet me genoeg, de routebouwers hadden ons gemakkelijk over de weg kunnen sturen. Langzaam naderen we Chantonay.

Aan de horizon zie ik weer enkele watertorens. We lopen langs een weg richting de stad, veilig beschut in een tunnel van groen, alsof je wordt omhelst door de natuur. Bij een talud is een touw aan de bomen gespannen om ons omhoog te helpen. Dit hebben we gelukkig niet nodig. We steken het spoor over en gaan aan de andere kant weer naar beneden. Daar is opnieuw een tunnel van bomen, die een heel eind slingerend doorgaat. Na een verwaarloosde wijngaard zet het pad ons af aan de rand van Chantonay. Hier lopen we even langs een drukke weg, maar dat neem ik de routebouwers niet kwalijk, nog vol van het plezier van de afgelopen 40 km. Je zou verwachten dat we de natuur nu wel hebben gehad, maar ze hebben nog een laatste verrassing

voor ons in petto: we komen langs het stroompje Mosée, waarin prachtige bloemen groeien. Toch voelen de laatste 3,5 km door de bebouwing erg lang en ik ben blij als ik bij de finish ben.

Dag 2

Net als gisteren beginnen we met een stuk asfalt, met een paar akkerranden ertussen om ons eraan te herinneren dat dit wel Chantonay is. Ze hebben immers een naam hoog te houden. Ik haak aan bij Martin en we lopen de hele dag samen. Na de eerste wagenrust mogen we omlaag, het bos in. We komen uit bij een beekje en volgen een spannend modderpad langs de oever. Ook hier is het heerlijk groen, met paarse en witte bloemen. We steken het water over en er volgt weer een heuvel met bloemen. In het volgende bos is een rotsbeekje dat over een bedding van stenen omlaag dwarrelt. Zo af en toe moeten we behoorlijk klimmen,

door velden met boterbloemen in de verte hebben we weer uitzicht op een van de kenmerkende watertorens. Veel andere wandelaars komen we niet tegen, maar even halen we Marleen in. De dag begon bewolkt, maar nu begint het warm te worden en onder een blauwe lucht lopen we verder. We hebben er geluk bij, want sommige paadjes die we voorgeschoteld krijgen, zouden bij regen super glad zijn geweest. Zelfs nu ga ik op een schuin aflopend modderpad onderuit. Mijn voeten

schuiven onder me weg en ik leg me neer op de grond. Vallen kun je het nauwelijks noemen. Ik maak foto's van enkele prachtige bloemen en Martin loopt door. Bij de volgende wagenrust halen Marleen en ik hem weer in. Ik loop met hem door en Marleen blijft achter. Hierna lopen we een vierkantje om een weiland heen, over een hobbelig, ongelijk graspad. Heerlijk. We gaan over privéterrein langs de oever van een klein riviertje. Dit zijn plaatsen waar je als toerist echt niet komt en ik geniet van het voorrecht dat ik als wandelaar in Chantonnay geniet.

Vandaag geen kastelen onderweg, maar wel enkele boerderijen die bijna een vesting lijken, beschermd door een hoge muur met een grote en een kleine poort, waarvan de hengsels nog zicht-

baar zijn in de muur. Het moet hier best gevaarlijk zijn geweest in vroeger tijden, als dit soort bescherming nodig was.

Veel leven bespeuren we niet, ook in de dorpjes die we aandoen zien we amper mensen op straat. Wel is er een groepje honden dat gezellig samen in de zon ligt te loungen, alleen een klein keffertje verdedigt zijn erf luidruchtig. Ik heb nu wel goed trek en de rust in St. Hilaire le Vouhis is meer dan welkom. We zitten er bij een kerkje op een heuvel, pal in

de wind. We blijven niet lang.

Na de rust lopen we weer langs een akker, waar folie fraaie lijnen tekent tot aan de horizon. Daarna is er een graspad langs een rivier, met fiere bomen vol maretakken en een witte sjerp van fluitenkruid rond kun voeten. Als we uit het bos tevoorschijn komen, moeten we een weg oversteken, maar de pijl die ons het grindpad in dirigeert, ontbreekt. Al twijfelend volgen we de asfaltweg tot de eerste kruising, om daar de bevestiging te krijgen dat we verkeerd zitten. Terug naar de grindweg,

waar we even later alsnog een pijl tegenkomen. We dalen af naar een schitterend nat dal. Een beekje stroomt over het pad en met stapstenen zoeken we onze weg naar het droge. Wat jammer dat er nu geen andere wandelaars zijn om te fotograferen. Lachend toont Martin zich bereid een stukje terug te lopen.

Een paar beekjes en akkers verder zien we een vreemd gebouwtje langs het pad. Het blijkt een 'lavoir', een gemeenschappelijke wasgelegenheid bij een heldere bron. Dorpelingen, meisjes van 13 jaar oud, kwamen hier om de was te doen. Bijzonder, maar ook wat onhandig, zo'n eind buiten het dorp. Tegen de tijd dat we bij de laatste rust komen, ben ik wel toe aan een toilet. Het bord op het houten huisje, 'af en toe zaagsel gebruiken', is echter zo ontmoedigend

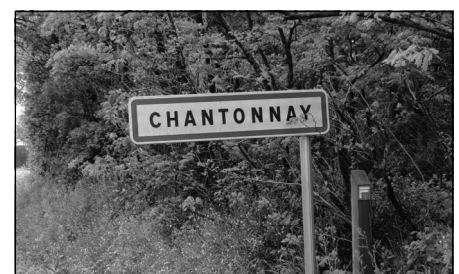
dat ik besluit het tot de finish vol te houden.

We naderen Chantonnay en op het punt waar we gisteren de keuze kregen tussen een makkelijke en moeilijke route, gaan we dit keer linksaf langs het spoor. We komen uit bij de brug en de verwaarloosde boomgaard. Dit keer gaan we echter niet naar de weg die we gisteren met touwen bedwongen, maar slaan een ander paadje in. Hierdoor blijven we tot vlak voor de finish in het bos.

's Avonds is er nog een toetje. Een tocht van 14 km naar een kasteel in

Signourais. Het is een groepswandeling en voor de start is er een groep jachthoornblazers die een prachtig lied laat horen. Om mijn voeten rust te geven, loop ik op sandalen, maar die zijn wellicht niet zo geschikt voor de grindpaden die we krijgen voorgeschoteld. In het donker komen we bij het kasteel aan. Dat is prachtig uitgelicht. De buitenmuren zijn nog intact, de binnenplaats is gras. Ook hier geven de hoornblazers weer een concert. In ons eigen tempo gaan we terug, een slinger van lichtjes langs de heuvels.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Met Lieske op pad (4)

Echt de Meseta! Niet veel te zien. Maar toch, wat geniet ik, ik houd van die eindeloze vlaktes, een uitzicht zonder einde, geweldig, het stoort mij helemaal niet. Ja het is toevallig vrij koud, koude wind, maar droog! De herberg bij de zusters is gereserveerd voor vanavond, dus ik loop veel meer ontspannen! Ik weet ook weinig te vertellen over deze dag. Ik weet alleen dat Ria behoorlijk last heeft van haar verkoudheid. Vervelend voor haar, maar toch is er een klein lichtpuntje. In het midden van onze eindeloze rechttoe rechtaan weg staat een autootje en een meneer, die ons staat op te wachten met snoepjes, ook dropachtig, dus lekker voor Ria. Hij heeft een vriendelijk Spaans woord en een stempel. Wil absoluut geen geld aannemen, wil wel op de foto. Dat is even een oppepper!

15e dag: zaterdag 18 mei 2013

Van Boadilla del Camino naar Carrion los Condes 25 km

De voorspelde regen komt niet en uiteindelijk komen we vrij vroeg, rond 13.00 uur, aan bij de zusters. We logeren in de herberg van El Espíritu Santo die beheerd wordt door de Hijas de la Caridad (dochters van Barmhartigheid). Het is een oud lyceum met 73 bedden in 5 brandschone slaapzalen, €6,-.

Wat een belevenis. We "betreden" het gebouw, een bel galmt lang door de gang, het duurt een hele tijd voordat een zuster opendoet. Minzaam gebaart ze ons "drie voor drie" schoenen dáár, rugzak dáár. Ze heeft de zaak goed onder controle. Ja de reservering van Elisabeth klopt, voor 6 personen. Bij inschrijving krijgen we een medaillon van Maria. Maria is hier veel vertegenwoordigd in beelden, schilderijen etc. Maar onze slaapzaal is geweldig, schoon en ruim. De douches zijn strikt gescheiden senoras, caballeros. Ieder van ons heeft het naar de zin.

We gaan met z'n allen een wasje doen, maar drogen wordt een probleem, want de wasdrogers zijn al geclaimd, de waslijnen hangen vol. Ik ga weer naar de zuster om in mijn beste Spaans te vragen of er nog een "droogruimte" is. Ze verwijst ons naar de computerkamer. Daar vindt Johan achter de deur een groot droogrek. Wij slepen het mee naar de slaapzaal en drogen zo onze was.

Een ander veel groter probleem is de

conditie van Dan. Hij tobt al een paar dagen met zijn scheenbeen en slikt van alles.

Hij wil van geen wijken weten, maar dan laat hij het been zien, het is echt om van te schrikken, zo dik, zo rood, dat ziet er echt uit als scheenbeenontsteking. Daar kan (en mag) hij gewoon niet mee verder lopen. Hij kan en wil het niet snappen, natuurlijk is het erg. Ria praat nog met hem, haalt een natte handdoek, het been heeft rust nodig, maar hoe doe je dat. Uiteindelijk hebben we allerlei opties aangevoerd en laten hem met rust. Hij moet zelf inzien dat stoppen eigenlijk de beste optie is; als hij verder gaat loopt hij alles kapot en hij sport juist zo graag. Ook heel vervelend voor zijn wandelmaat Johan; die moet nu, ook tegennaatuurlijk, heel veel langzamer lopen. Dan denkt erover om zijn rugzak te laten vervoeren. Ik ga weer naar de zuster om dat uit te zoeken. Dat is allemaal mogelijk. Er rijden best veel busjes die rugzakken of andere bagage vervoeren naar een volgend adres. Ria gaat nog met Dan naar de apotheek, daar haalt hij iets van Duflac ontstekingsremmers. Prima voor de pijn, maar toch, oh zo gevaarlijk. Zo kan hij doorlopen, maar dat is niet goed voor zijn probleem! Uiteindelijk gaan we weer met z'n allen eten. Dan en Johan zitten bij andere mannen, laten ze hun gedachten maar even verzetten, Dan is de enige die de beslissing kan nemen.

Het komt er later op neer, dat hij toch door wil, maar wel een kleinere af-

stand, gaat lopen in een lager tempo. Hij wil eventueel i.p.v. naar Santiago doorlopen tot Leon, dan stoppen en dan later verder zien. Zo kan het gaan. Iedere dag gebeurt er we weer iets dat zie je maar.

16e dag: zondag 19 mei 2013

Van Carrion los Condes naar Terradillos de Templarios 27 km

Heerlijk geslapen bij de zusters. Ze kwam gisteravond rond 21.45 uur nog even controleren en welterusten zeggen. Het was hier een goed verblijf!

's Morgens met licht aan de boel ingepakt en gelukkig gaat het beter. Ik begin wel een beetje genoeg te krijgen van het nomadenbestaan, het wandelen gaat prima, maar het levensbestaan, het vinden van slaapplekken, de was, eten, neemt best veel tijd.

Hoewel het weer er opnieuw slecht uitziet, valt het toch nog mee. Het miezert een beetje, maar het is koud, dus de regenbroek aan voor de kou, verder heb ik alles aan wat ik bij me heb, onderhemdje, merino polo shirt, fleecvest en regenjas. Zo kan ik er wel tegen!

We lopen vandaag op dat beruchte stuk van de Meseta, 17 km alleen maar rechtdoor, nergens een stadje, bar of pleintje. Ik heb me hier geestelijk goed op voorbereid. Eerlijk gezegd, de wind blaast koud, maar ik weet niet hoe ik me zou voelen als het nu 25 graden of warmer zou zijn, dat is volgens mij veel zwaarder. Natuurlijk is ook vandaag de drinkzak goed gevuld, we hebben cola bij ons en druivensuiker, het gaat ons lukken. Onderweg is er best de nodige aanspraak, want alle nationaliteiten zijn weer vertegenwoordigd: Duitsers, Brazilianen, Zwitsers, Spanjaarden, Koreanen, Fransen. In de loop van de lange weg passeer je elkaar en het "bon camino" is dan ook vaak te horen, soms gemompeld, soms uitgelaten, net hoe de toestand van de pelgrim is. Ria is erg verkouden en heeft last van de koude wind, maar helaas kan ik haar niet helpen, ze stapt moedig door.

Heel in de verte zien we iets dat op een autootje lijkt en warempel, het is geen fata morgana. Er staat een man (netje) bij, hij deelt stempels uit en heeft ook zuurtjes bij zich en spreekt natuurlijk alleen Spaans. Hij wil absoluut geen geld hebben, maar wil wel op de foto. Hij staat daar puur om ons een hart onder de riem te steken. Toch wel heel bijzonder, in de verste omtrek zie ik niet waar hij vandaan gekomen is, maar hij zal de weg wel weten, uiteindelijk is 17 km met de auto nou ook weer niet zover.

Opeens doemt uit het niets aan de rechterkant een schuurtje op en het lijkt wel of daar de WIOS of de OLAT staat. Er komt ook rook vandaan.

Nou, een beetje viezig tentje met koffie en thee en een barbecue met worstjes. Er is geen thee meer en Ria wil geen koffie. Ik neem het toch maar, want de melk wordt wel fatsoenlijk gekookt en gelukkig neemt Ria tenslotte toch maar iets warmes, we hebben het verdiend en het is nodig. We eten iets van ons eigen brood, of cakeje, dat weet ik niet meer. Als ik ergens ben wezen plassen, laat ik mijn stok staan, niet slim, terug dus. We gaan nog 10 km verder.

Aan alle ontberingen komt een eind en zo komen wij bij Calzadilla de la Cueva waar een mooie grote bar is. Goed voorzien van alles wat zo lekker is: een

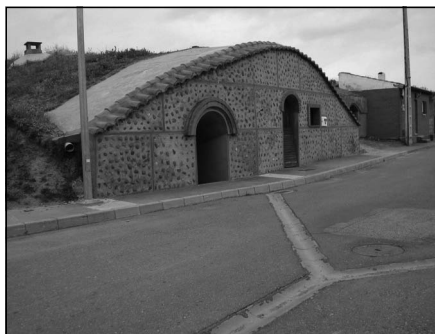
grote bocadilla (half stokbrood) met vers gesneden serranoham. Je moet even geduld hebben, want het snijden gaat zorgvuldig (dus langzaam) maar dan heb je ook wat.

Ook het weer verandert ten goede en de zon komt erdoor.

We slapen vandaag in Terradillos de los Templarios, de herberg van Jacques de Molay. Er is niets Frans aan. We hebben kunnen reserveren en dat is maar goed ook. Een Japans stel dat na ons komt moet ervaren dat ze vol zijn en echt geen plaats hebben. Het huilen staat het meisje nader dan het lachen, want ze moeten behoorlijk wat kilometers verder lopen en zoeken. Wat wij inmiddels ervaren is dat je wel moet reserveren, anders zit je ernaast. Het zou niet zo moeten zijn, gewoon dat je wel ziet waar je 's avonds slaapt? Wij hebben dit nu zo ervaren en zoeken uit waar we morgen en overmorgen naar toe gaan en waar we kunnen reserveren. Op onze slaapkamer liggen we vandaag met Cees uit Delft en nog 2 anderen. Cees en ik regelen de slaapplekken.

Voor de middag het is nog koud, koud, koud. Ria gaat lekker een beetje rusten en ik ga eens lekker naar het restaurant/woonkamer, bar. Ik heb wel de was gedaan, die hangt half onder een afdak en die moet in de gaten gehouden worden, want zo te zien blijft het niet droog. Ik ga lekker een glas rode wijn drinken, thee heb ik al genoeg gehad. Het is beneden binnen echt gezellig, iedereen praat met iedereen en ik voel me ook lekker ontspannen.

Het eten - natuurlijk pelgrimsmenu - is meen ik om 19.00 uur. Ria is ook weer opgeknapt. De dame die de bestelling opneemt en serveert is heel slim. Er zijn 2 soorten soep. In plaats van dat in verschillende talen uit te leggen heeft ze gewoon 2 bakjes meegenomen, groene (crème)soep en linzensoep. Ik kies voor de courgettesoep, heel smakelijk. Verder hebben ze natuurlijk kip, ik kies voor albondias (gehaktballetjes) waar rijst bij gereserveerd wordt. Voor de rest de "vino voor de peregrino".

Lekker gaan slapen, maar 's nachts: eigen schuld hoor! Ik voel aan m'n oor en merk dat ik een van mijn nieuwe oorbelletjes (het schelpje) kwijt ben.

Ja natuurlijk eigen schuld, ik had ze niet in moet laten. Ik ga er maar vanuit dat ik die kwijt ben en ik lig er letterlijk ook niet van wakker.

Andere dag opstaan, gebruikelijk toeneel, tandenpoetsen etc. Ik denk, ik zal nog even bij de douches kijken want die oorbel is natuurlijk weggespoeld, heb m'n haren gewassen en drooggewreven. Het ongelofelijke is waar: hij ligt op de grond in de douche!! Ja, niemand gaat nog 's morgens douchen, dat doet iedereen 's middags bij aankomst. Heb ik toch nog een behoorlijke dosis geluk, "ja dat is nou Camino".

17e dag: maandag 20 mei 2013

Van Terradillos de los Templarios naar Bercianos de Real Camino 23 km

Gisteren met Cees overlegd. De herberg ter plekke reserveerde niet, dan maar uitgeweken naar een ander hostel, dat het wel deed.

Eerst het traject van vandaag. Pas rond 07.30 uur op weg. Een prachtige morgen met mooi licht in pasteltinten. Eerst maar eens ergens ontbijten. Volgens mij is het op deze dag dat ik 's morgens na de café con leche mijn jas vergeet mee te nemen, ja dat is toch wel de moeite waard om even terug te gaan.

Best aardig weer, niets te klagen.

Later wordt de route behoorlijk saai, het is maar 23 km vandaag, maar soms best lastig (heb ik opgeschreven, maar de rest weet ik niet meer).

Wat ik me herinner is vooral de binnenkomst bij de hele oude stad Sahagun. Niet alleen van de Benedictijner kloosters en de grote hoeveelheden graan die aangevoerd worden om brood te bakken voor de pelgrims onderweg. Het is ook de hoofdstad uit de oude Romeinse periode. Ver voordat we het stadje binnenwandelen staan Romeinse beelden die wonderwel goed bewaard zijn gebleven.

We slapen vannacht in Hostal Rivero in Bercianos del real Camino, samen met Cees op een 3-persoons kamer, kost €45,- maar we hebben dus wel een eigen badkamer en veel meer privacy.

Jan en Anneke slapen hier ook en met z'n vijven maken we er maar weer een gezellige (korte) avond van.

18e dag: dinsdag 21 mei 2013

van Bercianos del Real Camino naar Mansillas de las Mules 27 km

Wat heerlijk in de 3-persoonskamer. Cees in zijn eigen hoek, Ria en ik 2 bedden naast elkaar. We hebben met de eigenaar afgesproken: vanmorgen ontbijten om 07.30 uur. Wij staan klaar met z'n vijven: niemand te bekennen. Wij wachten 10 minuten maar nergens geluid. Gelukkig is de buitendeur open. Het avondeten was redelijk, maar er zat geen flair in, dus zo aantrekkelijk lijkt ons het ontbijt ook niet als dat eerst nog moet worden klaargemaakt. De rekening is betaald, dus wij naar buiten. Eerst lijkt het er nog op dat alles op slot is, maar gelukkig, wij kunnen "ontsnappen".

Lekker fris weer. Een eindje verder is in dit dorp (echt in the middle of nowhere) voorzichtig een bar + terras aan het opengaan. De man spreekt Duits en ja hoor, hij is bereid een ontbijtje te maken. Jan en Anneke kiezen voor een tosti, wij zijn tevreden met thee, (heeft zelfs earl grey, het moet niet gekker worden!) en wat cakejes. Via Anneke horen we dat Dan en Johan op de langzamere toer zijn gegaan. Dan wil proberen het tot Leon vol te houden en gaat

dan naar huis. Johan gaat waarschijnlijk alleen verder tot Santiago. Anneke en Jan wachten de twee op in Leon.

We hebben een pittige tocht voor de boeg van 27 km.

Na het ontbijt gaat ieder zijn gang, we komen elkaar toch wel weer tegen. Prima weer, eindelijk hoeven we de regenbroek en poncho niet paraat te houden.

Ja, aan de ene kant is het eentonig, maar aan de andere kant, ik heb al een beetje moeite om te weten wat voor een dag het vandaag is en hoe de plaats heet waar we gisteren en eergisteren waren. De rust, stilte, ik vind het heerlijk. Na 6,5 km komen we in El Burgo Ranero, het is een eindeloze vlakte, die alleen nog maar kaler wordt.

Ria heeft niet veel honger, eet een hapje mee van de koek/cake die Anneke bestelde en die zo groot was! Ik bestel een bocadilla met kaas, lekker hoor, de helft laat ik inpakken voor later. De zon laat wat verstek gaan en daardoor ziet het wat sombertjes, maar wel droog. We lopen en lopen door en ik krijg zelfs een beetje last van mijn schouders door constant in dezelfde houding te lopen. Gelukkig verdwijnt dat ook weer, mag helemaal niet klagen. De lange weg staat vol pas aangeplante platanen, de bedoeling is dat ze op termijn schaduw bieden aan de pelgrim, je zult hier maar lopen met 25 graden of meer!

Reliegos komt in zicht, het is er erg droog, zelfs de wijngaarden zijn niet meer in tact (lees ik). Nog 6 km verder naar Mansillas de las Mules. Een herberg waar we konden reserveren. Groot, maar wel gezellige ontvangst. Hier is slapen, eten en ontbijt voor €20 en zeer goed eten. Slaapzaal weer met stapelbedden en Ria klimt weer naar boven. Petje af! Het is behoorlijk warm, dat wordt wat vannacht!

Na het douchen en ons wasje met Anneke en Jan eerst in de tuin gezeten. Ria vertelt dat de tuin hier vorig jaar vol rozen stond, maar ook hier loopt het seizoen een paar weken achter. Maar gelukkig kunnen we wel in het zonnetje zitten en een beetje soezen. Later lopen we het aardige stadje door, doen wat boodschappen in een levensmiddelenwinkel en eten een ijsje. Dan terug voor het eten, het is in een serreachtige zaal en het eten smaakt prima. Een lekkere pastasalade, Ria heeft kabeljauw, ik heb als tweede voorgerecht spaghetti (erg veel, maar lekker), een glaasje wijn, brood, water. Helemaal goed. Ik heb wel liggen woelen die nacht van de warmte.

's Morgens mooie foto gemaakt vanaf het balkon van de opkomende zon. Ziet er weer goed uit.

-Lies Wesseling-
(wordt vervolgd)

Wandelen op het Pieterpad, deel 2 (3)

We volgen een paadje langs de slingerende Swalm, het is een prachtig helder riviertje. Vooral langs Landgoed Groenewoud zijn mooie natuurlijke meanders in de rivier gemaakt. Vlak voor het dorp gaan we een houten bruggetje over en een paar jonge dames zijn wel bereid om van ons een paar foto's op het bruggetje te maken. Dan is het nog de laatste kilometer naar Swalmen zelf. Bij binnenkomst in het dorp worden we eerst nog door een park geleid.

Op een bank zitten een vijftal opgeschoten knullen te kletsen met elkaar. Ze vragen belangstellend wat we aan het doen zijn en na onze uitleg vinden ze het toch wel bijzonder dat een paar "oude" mannen dat nog kunnen. Ze willen wel even voor onze camera poseren met allemaal een grote fles cola aan de mond. Toch beter dan dat ze nu al aan het bier zitten. We wandelen over de stenen brug met het beeld van de Heilige Lambertus, die tot stilte maant. Dan arriveren we om 14.30 uur op de "Mert", waar Bets en Janny al op een terrasje zitten. We schuiven er bij aan en even later staat een koel Limburgs biertje voor onze neus. We rijden terug naar de camping en zien dat het er nog drukker is geworden. De camping is nu overvol. Tijd om morgen weg te gaan.

Vrijdag 3 augustus 2012

naar mini-camping Pepinushof in Pey

In de loop van de ochtend breken we op en verhuizen naar Mini-Camping "Pepinushof" in Pey. Die ligt ver buiten het dorp en ook een kleine kilometer van het Pieterpad af.

Dat is niet zo erg want we kunnen de route wel een beetje omleggen. Er is wel een hele grote camping bij het dorp en aan de route, maar we staan nu eenmaal graag op een kleine camping. Het is er meestal wat gemoedelijker en je ontmoet vaak medewandelaars.

De camping

We rijden het terrein op en krijgen een paar mooie plaatsen tussen de appelbomen. Als we het sanitairgebouw bekijken vallen we van de ene verbazing in de andere. Zo mooi luxe sanitair heb-

ben we nog niet eerder gezien. Het is allemaal *pico bello* voor elkaar.

Heerlijk boerenijs

De camping heeft ook een mini-winkel en vooral interessant, er wordt ook ambachtelijk boerenijs verkocht. Dat moeten we natuurlijk meteen proeven! Een bolletje ijs kost €0,90 maar de verkoper schept bij twee bolletjes gewoon een hele beker vol. Dat wordt smullen de volgende dagen. Als we vertellen over de ijssalon in Grubbenvorst met het lekkerste ijs van Limburg, haalt de ijsverkoper smalend zijn neus op. Hij vindt dat maar "fabrieksij". Na een paar bekers ijs geven we hem helemaal gelijk.

Zaterdag 4 augustus 2012

Swalmen - Pey 30 km

We starten in Swalmen vanaf de markt. We wensen Janny en Bets een prettige dag en lopen om 09.00 uur het dorp uit.

We wandelen om Kasteel Hillenraedt heen en gaan een stuk samen op met het Maas-Swalm-Nettpepad. Het Kasteel Hillenraedt was oorspronkelijk een 14^e eeuwse Slot, behorende aan de Heren van Swalmen en Asselt, die leen verschuldigd waren aan de Hertog van Gelre. De Eppenbeek voorziet de slotgracht van water. Al die tijd is het kasteel in bezit van de "familie" gebleven, nu bekend als Gravin van Wolff Metternich. Na diverse restauraties is het nu een van de fraaiste van Nederland.

Wij wandelen door de imposante grafelijke bossen waarin een ijskelder te zien is.

Langs Boukoul

We schampen het dorpje Boukoul en bij een bord met opschrift: "Pieterpadpleisterplaats / B&B" lopen we over de oude Romeinse weg Heerlen-Xanten. Iets verderop passeren we de adellijke boerderij "Zuidewijck Spick", welke ook verbonden was aan het kasteel Hillenraedt. Het zijn allemaal mooie indrukwekkende gebouwen.

Door het Spickerbroek

Het Pieterpad gaat nu door een fraai broekbos. Het is een nieuw stuk Pieterpad wat bevolkt wordt door Galloways (soort koeien). Het is even zoeken naar een pad want alles is hier overwoekerd door het hoge gras. Daarom stappen we maar even door het weiland zelf.

We maken een praatje met een jacht-opziener die mooie verhalen vertelt over het gebied. Hij is zelf ook jarenlang beheerder/markeerder geweest van een stuk Pieterpad in de omgeving. We maken wat opnames van een paar jonge kalveren en gaan weer verder.

Nieuwe route

Bij het buurtschap Maalbroek rijdt een fietser een stukje met ons mee om de juiste route aan te geven. Hier is het Pieterpad door de aanleg van nieuwe snelwegen helemaal tot aan Sittard veranderd. We komen nu niet meer in Roermond zelf, maar blijven daar meer oostelijk van. De markeringen en de routebeschrijving zijn duidelijk, dus dat is geen probleem. Wij vinden het in elk geval een prachtig nieuw stuk Pieterpad.

Buurtschappen

We wandelen door de buurtschappen Spik en Straat en langs de oever van de Maasnielderbeek. Tegenwoordig schijn je niet meer over gehuchten te mogen

spreken. Een buurtschap komt wat netter over. De paden waar we over lopen zijn van grof grind en dat doet behoorlijk pijn onder mijn linkervoet. Dat is eigenlijk al een paar dagen zo en het lijkt wel of de spieren wat overbelast zijn. Daar moeten we bij thuiskomst maar eens naar laten kijken.

Ijzeren Rijn

Aan de buitenkant van Roermond zijn de wegen ook drastisch veranderd. Op de vernieuwde Keulsebaan kruisen we een spoorlijn. Gewoonlijk is dat heel normaal. Maar dit is de zogenaamde "Ijzeren Rijn", een spoorlijn die van 1878 tot 1991 een belangrijke goederenverbinding was van België naar Duitsland. Vanaf die tijd is de spoorlijn niet meer in gebruik, maar mag niet opgebroken worden. Dit zou vanwege een verdrag met België uit 1839 een politieke rel veroorzaken. Eigenlijk willen onze zuiderburen de spoorlijn nieuw leven inblazen, maar daar zijn wij (de Nederlandse regering dan) niet zo voor. Wij maken een paar mooie foto's van de oude spoorlijn, nu het nog kan.

Melick

Aan de rand van het Roerdal ligt het dorpje Melick. In een parkje staan een paar knalgele zitbanken, voor ons een goede plek voor de koffiepauze. We hebben er ondertussen al weer zo'n 13 km op zitten. Dan houden we een landweg aan waar het uitzicht wordt belemmerd door het hoog opgroeiende mais. Heel in de verte zien we de Basiliek van St. Odiliënberg op een heuvel liggen.

St. Odiliënberg

We wandelen nu door het stroomdal van de Roer, een sterk meanderende

rivier. Omdat het peil van de rivier flink kan stijgen mag er hier niet gebouwd worden. Van de vele populieren die er staan worden nog steeds klompen gemaakt. We steken de brug over en lopen St. Odiliënberg binnen. Het dorp is ontstaan aan de voet van de St. Petrusberg. De kerk van H.H. Wiro, Plechelmus en Otgerus, genoemd naar drie monniken die er een abdij stichtten, domineert nu het dorp.

De Abdij

Bovenop de berg stichtten in de 8^e eeuw drie Angelsaksische monniken een abdij. In de 11^e eeuw werd de abdij vervangen door een nog grotere nieuwe, maar werd in de daarop volgende eeuwen sterk verwaarloosd. De Duitsers verwoestten in 1945 de torens en grote delen van het koor. Na de oorlog werd de abdij herbouwd en in 1957 tot basiliek verheven. Het begrip Basiliek is een soort eretitel voor katholieke kerken met een bepaalde historische waarde.

In het dorp staat ook een prachtige dorpspomp en een waterfontein. Met de bloeiende planten er omheen geeft het een fleurig beeld.

Jantjes blokhut

We wandelen om precies 12.00 uur het dorp uit terwijl de kerkklokken luid galmen. Het zal toch niet vanwege ons zijn? Over de Bosscherveldweg gaan we "Het Sweeltje" in, een groot boscomplex. Het is een oude stuifduingordel uit de voorlaatste ijstijd. Het wat saai bos van hoofdzakelijk grove dennen wordt omgevormd naar een meer soortenrijke natuur. Aan het Pieterpad ligt een houten schuilhut, het zgn. "Jan Bakkes-huisje", die ook wel als hangplek wordt gebruikt.

Montfort

Als we het bos uitkomen, lopen we tegen een beekje aan, de Vlootbeek. De beek zorgt voor de afwatering van de moerassige omgeving. Bij de brug ligt een zwerfkei waarop een grote koperen munt met de afbeelding van Julius Caesar vastgemaakt is. We lopen het dorp Montfort binnen langs de Catharinerkerk. Bij de kerk staat een zeer moderne aparte toren. Men noemt dat een "campanile", wat een losstaande klokkentoren is. De zaalkerk is opgebouwd met muren van maaskeien. Via de Waterstraat verlaten we het dorp en wandelen langs de ruïne van het kasteel Montfort. Een van de torens is onlangs gerestaureerd en er is nu een bezoekerscentrum in gevestigd.

De plaats Montfort was het meest zuidelijke bolwerk van het Hertogdom Gelre, het zgn. Overkwartier. In 1260 werd het Kasteel Montfort gebouwd. Vele jaren stond het stadje onder Spaanse invloed, doch in 1713 bij de Vrede van Utrecht werd bepaald dat het gebied onder het bestuur van de Zeven Provinciën kwam. De Heerlijkheid Montfort kwam daarmee in handen van de Oranjes. Koningin Beatrix is nog steeds "Vrouwe van Montfort".

Bij een boerderij is aan de gevel een oorlogsmonumentje aangebracht ter

herinnering aan een aantal Britse soldaten die hier omgekomen zijn.

Het wordt tijd voor een lunchpauze en nadat we bij een andere boerderij onze bidons met water kunnen vullen, zien we in het bos een mooie zitbank met het opschrift: "U zit goed bij het Limburgs Landschap".

Keien, monumenten en bijenhôtels

Het is nog een zes kilometer te gaan en het is ondertussen behoorlijk warm geworden. Langs de akkers van het Grootbroek komen we nog een aantal bijzondere dingen tegen zoals de "Duvelse kei", een grote zwerfkei en even verderop een monument als herinnering van een neergestorte Halifax in WO-II. Maar dan zien we in de bosrand wel heel rare voorwerpen of dingen (?) die aan een verticale staak bevestigd zijn. Het lijken wel plastic pijpen, helemaal gevuld met weer andere holle pijpjes. Waar zou dat dan voor zijn? Op een info-briefje lezen we dat het een "bijenhôtel" is. Gelieve niet aan deze apparaten te komen en de bijen met rust laten, staat er op. Verder lezen we dat het een proefproject is van de Landbouw Universiteit van Wageningen.

Naar de camping

We laten alles met rust en wandelen verder langs de rand van het bos met mooi uitzicht over de akkervelden. In het voorjaar staat het hier vol met asperges. Nu zien we veel uien en prei. Een bordje geeft aan dat we linksaf moeten slaan naar de boerderijcamping Pepinushof, wat nog een 800 meter te gaan is. Dat doen we dus maar en verlaten het Pieterpad. We lopen om kwart voor drie de camping op en de eerste

gang is natuurlijk naar de winkel om een grote beker ijs te halen.

Zondag 5 augustus 2012

Pey - Spaubeek (station) 29 km

Pepinus

Het belooft op deze zondag een zonnige dag te worden, althans dat zegt de weerman. We lopen om 08.30 uur de Pepinushof af en nemen een zandpad richting Pey waar we bij camping Marisheem de markeringen van het Pieterpad weer oppakken.

We steken de Hoofdstraat over en houden een pad aan langs de Vullensbeek. Alles hier in de omgeving is genoemd naar Pepinus, ook wel Pepijn van Herstal. Deze was de overgrootvader van Karel de Grote. Alle landgoederen langs de Maas, Moezel en in de Eiffel waren rond het jaar 700 in het bezit van deze Middeleeuwse landheer.

Slek

In de vroege ochtend wandelen we door het dorp Sleik en bekijken even de mooie St. Rochuskapel van binnen. Het schijnt een spiksplinternieuwe kapel te zijn volgens iemand die alle kapelletjes in Nederland archiveert. Sleik is ook de woonplaats van onze wandelkennis Victor, maar we hebben het adres niet bij ons, dus kunnen we niet op koffiebezoek.

De Sjötterie

We lopen het dorp uit, de Hoogstraat in. Op een weide zien we de hoge masten (schietstangen) van een schutterij. Er is iemand bezig om de boel in orde te brengen voor een volgend festijn. De man legt ons uit dat Schutterij St.

Antonijs al sinds 1928 bestaat. In Limburg hebben ze het dan over de "Sjötterrie". Hij pakt een groot geweer uit zijn auto en laat ons zien hoe het schieten op de "vogel" in zijn werk gaat. Wij mogen het zware geweer ook even vasthouden en de bak met loden kogels. Best zwaar allemaal. Regelmatig zijn er schutterijfeesten waarbij het "Koningsvogel-schieten" het hoogtepunt is. We bedanken voor de uitleg en vervolgen onze route.

Langs Zöstere

Het zandpad komt uit bij een bruggetje over de Middelgraaf, een smal beekje, wat we nu langs de oever volgen tot aan Zöstere, oftewel Susteren. Het valt op dat in deze omgeving alle plaatsnamen op de borden in twee talen worden vermeld, net als in Friesland. We blijven aan de buitenkant van het dorp en houden de Rootterweg aan door het IJzerbosch. Het is een kleinschalig landbouwgebied met broekbossen en hooilanden.

Koffieschuilhut

We zien een prachtige nieuwe overdekte schuilhut, waarvan de muren zijn gemaakt van keitjes die ze in gevlochten ijzeren matten hebben gedaan. Met een dak van golfplaten erop en verder voorzien van zitbanken en tafels is het een prachtig onderkomen voor wandelaars. Wij maken er dankbaar gebruik

van voor onze eerste koffiepauze.

Optocht tractoren

Terwijl we aan een bakje zitten, horen we in de verte zwaar gerommel wat steeds dichterbij komt. Er komt een optocht van antieke tractoren voorbij, die met een rondrit bezig zijn. Er zijn mooie exemplaren bij. De bestuurders hebben er lol in en er wordt wat af gezwaid.

Grensregels

Bij fietsknooppunt 20 geeft een bord aan dat we de Rijksgrens passeren. Je mag hier evenwel niet zomaar de grens over gaan, daar zijn een aantal regels

voor bedacht. Je moet EEG onderdaan zijn, een geldig grensoverschrijdend document bij je hebben en je mag alleen vrijgesteld reizigersbagage bij je hebben. Vanaf de Duitse kant zijn de regels nog strenger. "Die Grenze darf nur zu fuss oder mit den fahrrad in der zeit zwischen Sonnenaufgang und Sonnenuntergang überschritten werden". Wij zijn te voet en hebben alleen maar een kleine rugzak met iets te eten en drinken voor een paar uur bij ons, dus dat mag wel.

Westelijk Ortschaft

Het stukje Duitsland waar we door heen gaan is na de oorlog nog een poosje in Nederlands bezit geweest, maar we hebben het weer teruggegeven. Over een onverharde landbouwweg komen we in Isenbruch wat bekend staat als meest westelijke "Ortschaft" van Duitsland. We passeren de Isenbrucher Mühle en houden een grindweg aan die parallel aan de Rode Beek loopt wat tevens de grens is. Het volgende en laatste dorp in Duitsland is

Millen. Opmerkelijk is dat het restaurant "De Zoete Zoen" heet. Het restaurant blijkt gisteren pas officieel open te zijn gegaan. Het is er nu ook al behoorlijk druk. Waarschijnlijk door de aanbieding van koffie met grote punt vlaai voor €3,00.

Kasteel Millen

Nog opmerkelijker is het kasteel Millen. Het behoorde, evenals het dorpje Millen, tot de Hertog van Gelre. Met de vaststelling van de grenzen in 1815 werd het dorp Duits, maar het kasteel bleef in Nederlandse handen. De bijgebouwen, zoals de molen staan evenwel weer op Duits grondgebied. Een typisch grensgeval.

Naar Sittard

We gaan een bruggetje over van de Rode Beek, houden een zandpaadje aan en volgen dan de oever van de Geleenbeek. Deze beek is de langste beek van Limburg en is eigenlijk meer een afwateringskanaal en loopt zelfs een stuk onder de stad door. We blijven langs de beek wandelen tot we in het centrum van Sittard zijn.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl. Een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

F O R U M

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

**OLAT-trefpunt
tijdens de 4-daagse**

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

CONTRIBUTIE OLAT 2014

	hoofdlid	seniorlid	overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014	10,50	10,50	10,50
Contributie 2014	30,50	30,50	20,50
Lid OLAT (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt 11x per jaar OLATNieuws	Ja	Ja	Nee
Ontvangt jaarlijks het OLAT jaarprogramma	Ja	Ja	Nee
Korting bij OLAT wandeltochten (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting bij OLAT clubreizen (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting op wandelgidsen in OLAT wandelboetiek	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Wandelen op Dinsdag	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Rooise wandelingen	Ja	Ja	Ja
Lid KNBLO-NL (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt gratis Landelijk Wandelprogramma (LWP)	Ja	Ja	Nee
Ontvangt gratis 5x per jaar Het Wandelsportmagazine	Ja	Ja	Nee
Korting op alle landelijke wandeltochten (zie LWP)	Ja	Ja	Ja

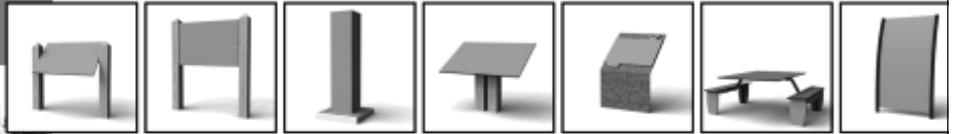
Randvoorwaarden:

- Alle leden van OLAT zijn automatisch verplicht lid van KNBLO-NL.
- Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL.
- Wijzig de afdracht KNBLO-NL dan wordt de contributie OLAT automatisch aangepast.
- Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen.
- Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806